

Kıbrıs'ta

Sosyalist
GERÇEK

Siyasi Gazete

Ekim 2003, Yıl 7 Sayı:104 - Fiyatı: 1,000,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

Seçim değil referandum

■ 14 ARALIK SEÇİMLERİNİ
REFERANDUMA DÖNÜŞTÜRECEĞİZ
■ YA BARIŞ YA DA STATÜKOCU DEVLET

Başyazı

Farklılıkları Fark Edelim

18 Temmuz 2000 yılındaki başkaldırı, "Bu Memeleket Bizim, Biz Yöneteceğiz" şiarı halkımızı bu günlere taşıdı. 3 yıllık süreçte Kıbrıs Türk Halkı "kendi kendini yönetebildiği, bağımsız, demokratik bir ülke" yaratabilmek için varını, yoğunu ortaya koydu.

30 yıllık Denktaş Rejiminin tüm "yalan ve talanlarına" rağmen halkımız vargücüyü alanlara aktı. Ne istediğini egemenlere ve dünyaya haykırdı. Halka öncülük etme iddiası ile yola çıkan BMBP'ye "birlik olun" talimatını verdi. Bunu 26 Aralık Deklarasyonu ile onayladı. Ne yazık ki seçim süreci kapıya dayandığında, BMBP etkisizleştirildi. BMBP'nin hedefleri ve öngörülerini yokedildi.

Oysa bu seçimler önemli bir

dönemecin, Kıbrıs Sorunu'nda halkın desteğini alan bir planla geçilecek bir dönemecin ta kendisiydi. Dolayısı ile BDH'nın söylediği gibi "bu seçimler bir referandumdu."

Halkın arzuladığı birliğin sağlanmasına ayak sürüyüp, çok parçalı ve muğlak siyasetlerle bu sürece girilmesinin sorumluları ya bu süreci farkedemiyorlar, ya da farketmiyorlar!!

Kıbrıs Türk halkı kendi yaşadığı coğrafyada, kendi kendini yönetme erkini eline alarak, Rum yönetimi ile masaya oturup Kıbrıslıların lehine bir anlaşma yapabilecek konuma gelmek zorundadır. Mevcut rejimi devralıp iyileştireceğini söyleyen siyasetler halkın gerçeklerinden kopmuş demektirler. "Bu seçimler milletvek-

ili seçme seçimidir. Referandum özelliği yoktur" diyenler ya aymazlık içindedirler, ya da! Evet, ya da! 3 yıllık halk mücadelesinin özünü farkedemediler. Farketmediler.

3 yıllık mücadeleyi ve İnönü Meydanı'ndan yükselen tarihi haykırışı gözlerini, kulaklarını kapayarak "farkedemeyenler, farketmeyenler" farklarını ortaya koyuyorlar. Bu fark halkımızın görmesi gereken farktır.

Denktaş Rejimi'ni ve onun "çömezi" UBP ve DP'yi anlarız da ya bu "farkedemeyenleri" nasıl anlayalım.

Halkımızın farklılıkları farketmesi için elimizden geleni yapmalıyız.

**MİLLİYETÇİLİĞE VE
SAVAŞA KARŞI İKİ
TOPLUMLU İNSİYATİFTEN
SAVAŞ KARŞITI EYLEM**

■ Sayfa 2'de

NELER OLUYOR NELER?

■ "Ada Faresi" KSG'ye bir daha bindirse de seyretsek?

■ "KSG, protokolu imzalamış, Çözüm ve AB diyen partiler arasında farklılık icad ediyor" diyerekten!

■ Sayfa 3'de

LONDRA MEKTUBU

Yeni Bir Psikolojik Savaş

■ Seçimler yaklaştıkça statüko bir dizi eski metodları tekrar devreye soktu.

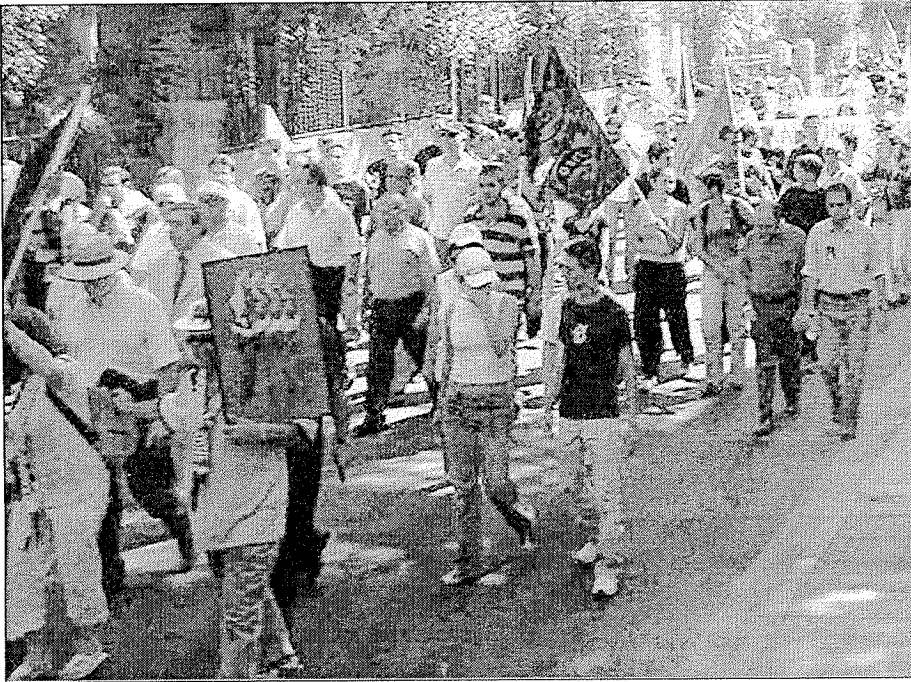
■ Sayfa 3'de

BDH Akçay Köyünde Çoşkulu Kalabalığa Seslendi

Barış ve Demokrasi Hareketi Heyeti Perşembe akşamı Akçay köyünü ziyaret etti. Heyette BDH merkez koordinatörü Mehmet Süleymanoğlu, Merkez Koordinatör İzzet İzcan, BDH milletvekili Tahsin Mertekci, BDH İlçe Koordinatörü İbrahim Koreli, Derviş Okan, Sami Dayıoğlu, Mehmet Bicen bulunmaktaydı. Merkez Koordinatörü Mehmet Süleymanoğlu halkımızın değişim isteğinin kararlılıkla hedefe doğru yürüdüğünü konuşmasında vurguladı. Sn. Denktaş'ın yarattığı "talan düzeninin" artık sona ermesinin gerektiğini ve bunun için halkın gücünün başarıya ulaşacağını dile getirdi. Kurtulamaya karar veren bir halkın karşısında hiç bir gücün duramayacağını vurgulayan

Süleymanoğlu BDH'nın seçimlerden zaferle çıkacağını söyledi. Merkez koordinatörü İzzet İzcan da konuşmasında mevcut rejimin değişmesi gerektiğini, bunu bizler için, çocuklarımız için yapmamız gerektiğini söyledi. Ülkemizin barışa, demokrasiye, insan haklarına ve hukukun üstünlüğüne artık ihtiyacı var dedi.

Akçay halkı BDH'ya yoğun ilgi ve desteğini konuşmalarıyla ortaya koydu. Birçok partinin köy ziyaretlerinde yaptığı gibi taşıma insanları oraya getirmeyen BDH heyetini 80 civarında Akçaylı bağrına bastı. Barış ve Demokrasi Hareketi kentlerde olduğu gibi, köylerde de güçlenerek barışa yürüdüğünü tüm köy halkına gösterdi.

MİLLİYETÇİLİĞE VE SAVAŞA KARŞI İKİ TOPLUMLU İNİSYATİFTEN SAVAŞ KARŞITI EYLEM

Milliyetçiliğe ve Savaşa Karşı İki Toplumlu İnisiyatif'in 27 Eylül Cumartesi günü düzenlediği savaş karşıtı eylem Kuzey'den ve Güney'den gelen katılımcılarla yapıldı.

Irak'ın ve Filistin'in işgalinin sona ermesi için uluslararası protesto günü nedeniyle Kıbrıs Sosyalist Partisi de Milliyetçiliğe ve Savaşa Karşı İki Toplumlu İnisiyatif'in ve Sosyal Forum'un Kıbrıs'ta Lefkoşa'nın güneyinde düzenlediği eyleme katıldı.

Eyleme Kıbrıslı Rum ve Türklerin yanı sıra Kıbrıs'ta yaşayan Filistinli, İranlı ve Arap ülkelerinden aktivistler de katılarak destek verdiler.

Türkçe ve Rumca olarak savaşa karşı sloganların atıldığı eylemde eylemciler Türkçe ve Rumca pankartlar taşıdılar. Milliyetçiliğe ve Savaşa Karşı İki Toplumlu İnisiyatif'in Irak'ta işgale Son Filistin'e Özgürlük pankartı yanında EKİM'in Savaşa Karşı Barış, Sömürüye Karşı Savaş, Barış İçin İleri Pankartı dikkat çekenler arasındaydı.

"Irak'taki işgale Son ve Filistin'e Özgürlük" sloganlarıyla yola çıkan grup ilk olarak Dragos meydanında saat 11:00 de toplandı. Güney'den İşçi Demokrasisi (Workers Democracy) Kuzey'den gelen Kıbrıs Sosyalist Partisi ve bağımsız eylemcilerden oluşan kortej kızıl bayrakları, savaş karşıtı pankartları ve "ABD Ortadoğudan Defol", "Ortadoğu Faşizme Mezar Olacak" sloganlarıyla Eleftheria meydanına geldiler.

Burada iki toplumlu inisiyatifin yaklaşık 100 kişilik korteji Eleftheria meydanı yakınlarında Sosyal Forum'un korteji ile birleşti. İlk olarak Amerikan elçiliğine gelen grup sloganlar atarak Irak'taki işgale son verilmesini istedi. Ardından İsrail Elçiliği'ne yürüyen grup burada da sloganlar attı. Eylemdeki Amerikan ve İsrail elçiliği önünde alınan güvenlik önlemleri dikkat çekiciydi.

Ardından Milliyetçiliğe ve Savaşa Karşı İki

Toplumlu İnisiyatif, kortejini bozmadan Eleftheria Meydanı'na yürürken, Sosyal Forum'un korteji eylemini orada bitirdi.

Eleftheria Meydanı'na gelen Milliyetçiliğe karşı İki Toplumlu İnisiyatif burada Kıbrıs'ta ve tüm dünyada barışın gelmesi için ellerinden geleni yapacaklarını açıkladılar. Konuşmaların ardından şarkılar söyleyen grup buradan dağıldı.

Milliyetçiliğe karşı İki Toplumlu İnisiyatif yürüyüş sırasında bir de bildiri dağıttı. Aşağıda dağıtılan bildiriyi yayınlıyoruz:

27 Eylül: Irak ve Filistin'in işgaline son vermek için Enternasyonal Eylem Günü

ABD ve İsrail Elçiliklerine Yürüyüş

Irak'taki durum ABD ve Britanya işgalci güçleri için yeni bir Vietnam'a dönüşmektedir. Dünyanın en güçlü emperyalist gücü Irak halkının her geçen gün alevlenen direnişini durdurmakta güçsüz görünmektedir. Iraklı

çocukların ve sivillerin kalşesce katledilmesi ile korkunç işgal devam ederken sıradan Iraklı halkın öfkesi kabarmaktadır.

160,000 kişilik güçlü Britanyalı ve ABD deniz piyadeleri herkesi düşman görerek ayırım yapmadan katletmektedir. Halkı terörize etmekte ve bütün ülkeyi yoksulluk içinde, ilaçsız, susuz ve elektriksiz yaşamaya mahkum etmektedirler. Irak'taki durumla baş edemeyen ABD yönetimi, şimdi işgali desteklemek için hangi şartlarla diğer ülkelerin asker göndereceği üzerine BM Güvenlik Konseyi ile pazarlık yapmaya çalışmaktadır.

Bununla birlikte, bu şartlarda Irak sokaklarında yeni bir İntifadanın yükseldiğini görmekteyiz; daha dört ay önce savaş şahinleri kendi "zaferlerini" kutlamaktaydılar ve şimdi bataklığa batmaktadırlar. ABD'de halkın %70'i Bush'un Irak üzerine politikası ile hem-fikir değildir, Britanya'da ise Blair'in popürlüğü dibe vurmaktadır. Şimdi ABD BM'den yardım

istemektedir.

Benzeri bir tabloyu Filistin'de görmekteyiz. Hem ateşkes ve hem de "Yol Haritası" çökerken, Şaron hükümeti Yasar Arafat'ın sürgün edilmesi ve hatta katledilmesine karar verirken, Filistin halkı İsrail ordularının öldürücü saldırılarına karşı kitle gösterileri ile cevap vermektedirler.

Yunanistan, Türkiye ve Kıbrıs hükümetleri Bush ve Blair'in suç ortaklarıdır. Onlar doğrudan veya dolaylı olarak emperyalistlere imkanlar sağlamışlardır, ki bu kendi ülkelerinin sıradan insanların duygularıyla çelişmektedir.

Bunlara izin vermemeliyiz!

Milliyetçiliğe ve Savaşa Karşı İki-Toplumlu İnisiyatif, Irak ve Filistin'in işgaline ve Bush ve Blair'in emperyalist kampanyasına karşı muhalefetimizi göstermek için 27 Eylül Cumartesi günü, herkese, örgütlere, gruplara ve aktivistlere, gösteriye katılmaları çağrısı yapar.

27 Eylül savaşa karşı enternasyonal eylem günüdür. Aynı hafta sonu ABD, Birleşik Krallık, Yunanistan, Türkiye ve Avrupa, Asya ve Orta Doğu'nun diğer 35 ülkesinde yürüyüşler düzenlenecektir.

Onları durdurabiliriz!

Irak ve Filistin işgaline son. Filistin'e özgürlük!
BUSH VE BLAIR'IN SAVAŞINA YATAKLIK YAPMAYA HAYIR!

Milliyetçiliğe ve Savaşa Karşı İki-Toplumlu İnisiyatif:
Elektronik posta:
bicommm_init@yahoo.com -

NELER OLUYOR NELER?

Protokol

Talat demiş ki: protokolu imzaladık, ama bu her konuda anlaşmış anlamına gelmez.

"Ada Faresi" KSG'ye bir daha bindirse de seyretsek? "KSG, protokolu imzalamış, Çözüm ve AB diyen partiler arasında farklılık icad ediyor" diyerekten!

Biz gördüğümüz farklılıkları yazdık. Talat da yazsa da bu millet de, "Ada Faresi" de bu olmayan ve de olan farklılıkları bir öğrense.

Bir de şu Kıbrıslı Türklerin olmazsa olmazlarını!

Hem Kuzey'de hem de Güney'de Annan Planı'nı değiştirmeye kalkanlar anlaşmayı yapmama hazırlığı içindeler gibi gözüküyor.

Erçakıca

Erçakıca'nın Yeni Düzen'de ortaya koyduğu siyaset CTP siyaseti mi? Seçimleri bir referandum olmaktan çıkaran, anlaşma olmasa da, seçimleri muhalefet kazanmasa da hükümet hazırlığı yapan siyaset CTP siyaseti mi? Protokolde anlaşma olmayan konu DP veya UBP ile koolisyon sorunu mu? Biz bu konuda anlaşma yapıldı sanıyorduk da...

Bir de anlaşma yapılan bir konuda birlikte iş yapmaktı? Ona ne oldu? Erçakıca'nın çözüm taraftarları bir yanda, çözüm karşıtları öbür yanda toplumsal ayrışma olmasın, iyi olmaz siyasetinin kurbanı mı oldu?

Cidden yani. Erçakıca'nın CTP siyasetini belirlemedeki rolü nedir? Hadi "Ada Faresi" araştır şunu bir.

Maraş

Ferdi, Dentaş takımının Maraş siyasetinin ardında seçimler öncesi bir provakasyon görüyor. Değil, değil. Provakasyon değil, siyaset.TC ile KKTC Gümrük Birliği anlaşmasının bir devamı... Bu anlaşma uluslararası anlaşmalara ters. Maraş önerileri gibi kullanıma açmaları da uluslararası anlaşmalara ters. Bunları uluslararası anlaşmalara rağmen resmen yaparlarsa, yaptık ve uyguluyoruz derlerse, birileri AB'ye ve de ABD'ye napacanız görelim bakalım demeye karar aldı demektir. TC Annan Planını imzalamıyacak demektir.

Göreceğiz bakalım. Koçlar, Sabancılar ne der bu işe!

Bu arada, TC'siz bu iş olmaz diyenlerin halini de göreceğiz.

Vatandaş seçim döneminde köy köy, mahalle mahalle, fabrika fabrika, iş yeri iş yeri, şehir şehir örgütlemeyenlerin, çözüm ve barışı kendi güçlerine dayanarak elde etmeleri için bir çatı altında, örgütlü bir güç olarak toplamayanların halini de göreceğiz.

Vatandaş örgütlenmez ve çözüm ve barış davasına sahip çıkmazsa bu iş olmaz!

Hem protokol partilerimize hem de dışarıdan kuru gürültü yapanlarımıza hatırlatırız.

Komünistler

Ali Erel, Cüneyt Ülsever'e demiş ki, CTP komünistlerle birlik olursa tabanını yitirir telaşındaymış.

Bu komünistlerin BDH içinde olduğu, belki de KSP ve BKP olduğu rivayet edilir!

Komünizm öcüsü BDH'yı dağıtmak amacıyla kullanılabilecek galiba.

Bu sıralarda komünizme karşı pek laf yok. Ama CTP Gençlik'ten tut, bir yığın "insan sever"e kadar yayılan bir gurup "Stalin aleyhtarı" savaşı başlattı. Komünizm öcüsü yerine Komünist Stalin öcüsü devrede galiba. Bu da BDH'yı dağıtmak için BKP'den ziyade KSP'nin kullanılabilecek anlamına geliyor. Malum olduğu üzere KSP Stalinci!

Ümit ederiz- sadece Allah değil, BDH da KSP ve KSG'nin yardımcısı olur! Yoksa hem KSP'nin hem de BDH'nın, dolayısıyla da tüm çözüm ve barış taraftarlarının işi zor olacak.

Faşist KSP

Nerde kaldı o güzel günler. Eskiden Eroğlu alırdı eline Kıbrıs Komünist Partisi-Bolşevik'in bir kırımızı kaplı broşürünü, meydanlarda komünizm tehlikesi nutku atardı. Herkes birbirine karşı komünizm öcüsüne kullanırdı.

Şimdi herkes faşizm öcüsünü kullanır hale geldi. Komünizmin ayağa düştüğü yetmedi faşizmi de ayağa düşürecekler.

KSP Stalinci ya, Stalin de Hitlerle aynı kara yüz ya. KSP Faşistmiş. KSG sayfalarından kan damlıyor-muş. KSP-KSG takımı girdiği birliği yıkıyormuş. En son işte iki toplumlu insiyatifi paramparça etmiş. Bunlar BDH i çindeyse niye kendi partilerini dağıtmamışlar. BDH nasıl olur da buna göz yumabilmiş. Ve de bunlar BDH içindeyse BDH'ya nasıl oy verilmiş!

El insaf!

Olur ama, bu kadar da olmaz!

Ne oluyor?

KSP-KSG'nin hedef olduğu açık.

KSP diyor doğrudan demokrasi, onlar diyor bunlar demokrasi düşmanı. KSP diyor savaş ve hatta savaş propagandası yapmak insanlık düşmanı suçtur, yasaklıyalım. Onlar diyor bunlar kana susamış. KSP diyor demokratik yöntemlerle mücadele edelim. Onlar diyor bunlar kardeş kavgası ister. KSP diyor gelin birleşelim, onlar diyor bunlar birlik düşmanı....

KSP Kıbrıs'ta emperyalizme son vermiş, savaş ve savaş propagandasını yasaklamış, kompüterize edilmiş, doğrudan demokrasiyi uygulayan bir toplum elde etmek istiyor. Burjuvazi ve emperyalizmin hoşuna gitmez bu amaçlar. Saldıracaklar. Bundan kurtuluş yok. İyi ama, niye KSP-KSG'ye... ve şimdilerde azarak saldırıyorlar?

KSP'nin düzen değişikliği açısından kendi başına bir tehdit oluştur-

madığını biz de biliriz onlar da. Bu saldırılarda amaçlanan KSP'yi yıpratmak tabii, ama esas amaç bu olamaz. Daha "yüce" amaçlar var.

Gerçek hedef BDH!

Gerçek hedef çözüm ve barış taraftarlarının, üç protokol partisi olarak seçimlerde çoğunluğu elde etmesini önlemektir. Bu amaçla da BDH'yı yıpratmak, mümkünse dağıtmak. Bu amacı elde etmek için, pek çok şeyin yanında, KSP'yi şamar oğlanı olarak kullanıp, BDH içinde sorun yaratıp, KSP'yi BDH'dan dışlatmaya çalışıyorlar.

BDH yıpratılarak seçimlerden iyi sonuç alamazsa, veya dağıtılarak seçimlerde yer alamazsa ne olur?

Üç protokol partisinin parlemontoda çoğunluğu elde etmesinin imkansızlığı garanti altına alınır.

Bu ne işe yarar?

Çözüm ve Barış yanlılarının tam bir yenilgisine. Çözüm karşıtlarının seçimlerde zafer kazanmasına.

CTP defalarca dedi: Güney'deki burjuvazi Kuzey'de anlaşma taraftarı bir hüküme istemiyor. Denktaş'ı istiyor, anlaşmaya karşı çıkan bir hükümet ve görüşmeci istiyor.

Yani bu Güney'deki burjuvazinin işine yarar.

Yani onlarla araları iyi olanlar bu işte aktif olabilirler. BDH'yı yıkmak için iş başı yapabilirler.

Hepimiz defalarca dedik: derin devlet anlaşma istemiyor. Anlaşma istemiyenlerin bir seçeneği anlaşma istemiyen bir hükümet ve Denktaş'ın görüşmeciliğidir-tek alternatifleri bu değil tabii ki..

Yani bu TC'deki derin devletin ve Kuzey'deki çözüm karşıtı güçlerin işine yarar.

Yani onlarla araları iyi olanlar bu işte aktif olabilirler. BDH'yı yıkmak için iş başı yapabilirler. Psikolojik savaş ekibinin Kuzey'e teşri-ki mesai ettiği hakkında haberler çıkmıştı! Onlar birilerini devreye sokuyor olabilir-devreye sokulanların bu işten haberi var veya yok farketmez.

Başka?

Anlaşmayı önlemenin başka yolları da var. TC ben imzalamıyorum der biter bu iş-ama BDH devredeyse bitmez!

Ama bu yöntem, şartlara göre, diplomasi açısından uygun olmaya-bilir. En iyisi, tüm şartları dikkate alarak, anlaşma taraftarı bir yönetimin bu anlaşmayı imzalamasını sağlamak için hazırlıklı olmaktır. Bu siyaset açısından da BDH çok büyük bir sorundur. Kendi başına KSP değil!

Anlayan anlamayana anlatsın!

Londra A. ÖNAL Mektubu

Yeni Bir Psikolojik Savaş

Seçimler yaklaştıkça statüko bir dizi eski metodları tekrar devreye soktu. Geçici statüde işe almalar, yeni yeni vatandaş yapmalar, Annan Planı'nın tuzaklarla dolu olduğu'nu her gün medya aracılığı ile pompalayanlar, Annan Planı ile 110 bin insanın göçmen olacağını iddia etmeler vs...

Belli ki halka karşı yeni bir Psikolojik Savaş başlatılmıştır. Halkın barış özlemini insanca yaşama özlemini fazla görenler vardır. Eroğlu, baba ve oğul Denktaş ve taraftarları ve onların Türkiye'deki ustaları bu Psikolojik Savaş'la barış yanlılarının ezici başarısını sınırlamaya hatta başarısızlığa dönüştürmeye çalışıyorlar. Kıbrıs'ta olası bir burjuva çözümü dahi istemiyorlar. Onlar öyle bir yolsuzluk, anti-demokratik rüşvet düzeni kurdular ki, barış yanlılarının seçimi kazanması durumunda, statükocuların tüm kirli çamaşırları ortaya çıkacak ve Kıbrıs'ta bile barınamayacak duruma geleceklerdir.

Ancak statükocuların TC'deki destekçileri kimlerdir? Sadece asker ve sivil bürokrasili derin devlet mi?

Bizce hayır! AKP hükümeti de MGK'nın belirlediği çıkarlar doğrultusunda bir siyaset izlemektedir. 'Tek seslilik' yerine 'çok seslilik' ile aynı amaç için çalışıyor AKP hükümeti de... AKP'nin Meclis Başkanı Vekili daha geçenlerde Annan Planı'nın tuzaklarla dolu olduğunu anlatırken aslında Kıbrıs'ta bir anlaşmadan yana olmadığını dile getiriyor. AKP hükümetinin Dışişleri Bakanı Gül de Annan planının 'tarafların kabul edebileceği bir şekile getirilmesi'nden söz ederken Annan Planı temelinde bir anlaşmadan yana olmadığını ve Kıbrıs'ta pazarlıklar yapma niyetinde olduğunu görüyoruz. Ne de olsa Rum burjuvazisi de Annan Planını beğenmiyor ve TC ve Denktaş rejimi gibi kendi lehine düzenlemeler yapmak istiyor. Uzun yıllar görüşmeler sonucunda bir anlaşmaya varamayan, bunun sonucunda ortaya çıkan Annan Planı'ndan farklı olacak ve hem TC-Denktaş rejimini hem de Kıbrıs Sorununa ortak olan diğer tarafları mutlu edecek bir başka anlaşma -Plan- hazırlanması mümkün mü? Sorunun güç dengeleri ile halledildiği bir ortamda bugünlerde bu ancak silah zoru ile mümkün olabilir.

TC-Denktaş-Eroğlu rejimi uzun zamandan beri bu sorunla karşı karşıya kalacağını bildiği için

Kıbrıs'ta yaşayan ve büyük bir oy potansiyeline sahip olan TC kökenlileri bir güvensizlik içinde yaşatmıştır. Nedir bu güvensizliğin temel noktası? Türkiye'ye geri gönderilme! TC kökenliler uzun yıllar hor görülmüş, hem TC rejiminin (asker ve elçilik) hem de Kıbrıslı milliyetçilerin tehditleri ile yaşamıştır. Uzun zaman Kıbrıs'ta yaşayan bu insanların TC hükümeti ile bu nederle sorunları vardır.

Rejim 110 bin kişinin göçmen edileceğinden söz ediyor. Bu bir büyük yalan, hem de kuyruklu yalan!

1999 nüfus sayımına göre Kuzey Kıbrıs'ta yaşayan vatandaş nüfusun sayısı rejimin iddia ettiği gibi 230 bin değildir! Rejimin nüfus sayımı rakamlarına bakıldığında bu sayı 163,500 civarında idi. 18 yaşından küçük nüfusun sayısı da 32,000 civarında idi. Ortalama olarak yılda 600 kişinin öldüğü ve 1,700 kişinin de doğduğu dikkate alındığında 2003 yılına kadar Kuzey Kıbrıs'ın nüfusunda artış 'taş patlasa' 5,500 olur. O zaman 110 bin göçmen de nereden çıktı? Toprak ayarlaması ile yerlerini değiştirmek zorunda kalacakların sayısının da 60 bin olmadığı burlarda yaşayan nüfusun sayısından bellidir!

O zaman bunca yüksek rakamlar niye? Toplum içinde güvensizlik yaratma! Bu rakam ne kadar yüksek tutulursa kendini güvenden yoksun hissedenlerin sayısı daha da yüksek olacaktır. Güvenden yoksun hissedenler de statükoyu korumayı tercih eder konuma girmiş olur.

Ancak güvenden yoksun olanlar sadece TC kökenliler değildir. Çözüm yanlılarından bazılarının da 'TC hükümeti ile sorunumuz yoktur' şeklindeki açıklaması onların güvenden yoksun olduğunu sergilemektedir. Gerek Abdullah Gül'ün, gerek AKP Meclis Grubu Başkanı Vekilinin açıklamalarını gerekse Kıbrıs'ta TC büyükelçisi ve generallerinin barış hareketine karşı takındıkları tavırları görmemezlikten gelenler, 'TC hükümeti ile sorunumuz yoktur' açıklamalarını yaparken Kıbrıs'ta bir anlaşmayı arzulayan kitlelerin mücadele ruhunu köreltme ve TC ile çatışmaktansa TC'nin bir oyuncağı olmayı tercih ettiklerini dile getiriyorlar. Bu davranış barışı arzulayan Kuzey Kıbrıs halkına karşı Yeni Bir Psikolojik Savaş'ın bir başka yönüdür.

Ya Annan Planı temelinde bir barış için tüm olanaklarını seferber edeceksin, TC hükümeti ve derin devletin anlaşma isteksizliğini ve tavırlarını kitlelere anlatıp onları barış için seferber edeceksin ya da teslim bayrağını çekeceksin.

Bunun orta yolu yoktur!

İngiltere Gündemi

Arif Bektaş

Yalancının mumu sönüyor

İngiltere'de son 6 yıldır iktidarda olan İşçi Partisi, lideri ve Başbakan Tony Blair en zorlu günlerini yaşıyor. Kuruluş yılı olan 1900'den bu yana her yıl yapılan İşçi Partisi konferanslarının en zorlusu geçtiğimiz Pazar (28 Eylül) günü başladı. Tabandan gelen öfkenin yanı sıra, delegelerden de gelen öfke karşısında Blair ter dökerken, Blair ve kliğine karşı olanlar da alternatif konferanslarla Blair'in gerçek yüzünü ortaya koyuyorlar. İşçi Partisi konferansının olduğu günlerde bir çok alternatif konferans düzenleniyor.

Irak'a saldırıdan sonra, işin rengi tamamen değişti. Kitle imha silahları bulunamadı. Öne sürülen iddiaların hepsinin yalan olduğu ortaya çıktı. Irak saldırısına ilişkin başlatılan soruşturmanın sonucu olarak intihar ettiği öne sürülen Dr David Kelly ile ilgili başlatılan yeni bir soruşturmanın da ortaya çıkardığı tonlarca yalan söz konusu. Derken, artık çıkış yolu yok. İşçi Partililer bile yollara dökülerek Blair'in istifasını istiyor. Blair'in mumu üfleniyor.

Konferansın başlamasından bir gün önce yapılan savaş karşıtı yürüyüşte, "Savaş Karşıtı İşçi Partililer" pankartı arkasında yürüyenler ve taşıdıkları plakartlar oldukça ilginçti. Bir çoğu; "Blair istifa etmeli" plakartı taşıran, azımsanamayacak sayıda bir kalabalıkta, Blair ve Bush'u gerçek teröristler olarak değerlendiren ve Irak'tan defolmasını talep eden plakartlar taşıyordu. Bu İşçi Partililer, yapılacak konferanslarına ilişkin bir de bildiri dağıtarak, herkesi Blair'i protestoya davet ediyorlardı.

Blair, basın ve politika danışmanı Alastair Campbell'i, yalanlarının sonucu olarak feda etti. Öyle bir yol alınıyor ki; önümüz akşam ve Blair yalanlarının üzerine örtmeyecek, mum artık yanamayacak. İngiliz halkı yalanların faturasını istiyor. Blair'in istifasını isteyenlerin oranı yüzde 50'yi aştı. Bir kaç kişi daha feda edecek gibi görünüyor. Savunma Bakanı Geoff Hoon bunlardan biri olabilir. Olmazsa, Blair'in kendi geleceği tehlikeye biniyor.

ABD ve İngiltere savaş mangaları, yalan üzerine yalan söylerken, kamuoyu önüne çıkarken pişkin bir şekilde sırtmayı da ihmal etmiyorlar. Blair, konferansına başlarken, her şeyin yolunda gittiği imajını çizirken, 19 Kasım'da Bush'un İngiltere ziyareti hakkında endişelerinin olduğunu da inkar edemedi. Kraliyet ailesi tarafından davet edilen ve iki günlük bir ziyarette bulunacak olan, katil Bush için şimdiden güvenlik önlemlerine başlandı. Fakat Savaş Karşıtı Koalisyonu Başkanı Andrew Murray, Bush'un İngiltere ziyaretinin derhal iptal edilmesini, böyle katilleri ülkelerinde görmek istemediklerini açıkladı. Murray, Bush'un gelmesi durumunda büyük gösterilerin olacağını da eklerken, İngiliz halkının Bush ve Blair'e duyduğu öfke giderek büyüyor.

Hem İngiltere'de hem de ABD'de gelişmeler, Blair ve Bush gibi kan tutmaz adamların sonlarının yaklaştığını gösteriyor. Bunu Amerikan ve İngiliz halkı görüyor ve indirmeye kararlı görünüyor. İndirecekler de.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Beklenmedik grev!

Oxfordshire bölgesindeki Posta çalışanları sendikasının haberi olmadan greve gitti.

İki hafta önce sendikanın yaptığı ankette işçilerin büyük çoğunluğunun greve gitmek istemediklerini açıklamaları Hükümeti rahatlatmıştı.

Güney Londra Bölgesi dağıtım deposunda çalışanların bir kısmı ile yaptığımız görüşmelerde işçilerin bu geri duruştan korktukları ve Hükümetin bu tavır karşısında işçileri ezecek-

leri düşüncesinin yaygın olduğunu gözlemledik. Bunun ardından Oxfordshire bölgesinde üç işçinin haksız olarak görevden alınmasını protesto etmek için greve gittiklerini açıklamaları işçilerin korkularının yerinde olduğunu göstermektedir.

Sendika Yetkililerinin açıklamalarında işten çıkartılan işçilerin tekrar göreve alınmalarının gerektiğini belirtmesine rağmen Cowley bölgesinin Oxford Posta Merkezi yönetimi işçilerin verilen emir ve direktiflere uymadıkları gerekçesini öne sürmektedir.

Pazartesi günü yapılan greve destek vermek amacı ile posta dağıtım işçileri ertesi gün greve katılarak bir milyondan fazla postanın dağıtımını önledi.

İletişim İşçileri Sendikası (Communication Workers Union -CWU) adına konuşan Bob Cullen yaptığı basın açıklamasında halktan sabır ve destek istedi: "Halktan tek istediğimiz sabır ve de anlayış. Üç üyemizin teker teker nedensiz yere işten çıkartılmasına göz yumamayız" dedi.

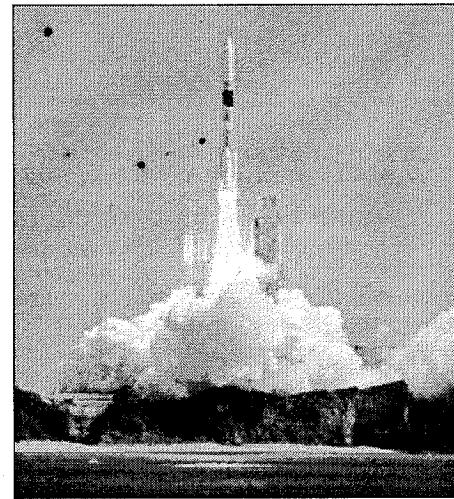
Hafta sonu devam eden grev Cowley ve Headington bölgelerinde 400 işçinin işe gitmemesine sahne oldu. Yapılan ikinci grevin daha geniş amaçlı olduğu, ücret ve iş kesintilerine karşı düzenlendiği belirtildi.

İşçilerin bu tavrı karşısında CWU, işvereni pazar günü acil toplantıya çağırarak görüşmelerle bu talepleri sonuçlandıracaklarını ve işçilerden işe dönmelerini talep etti. Yani sendika işverenin işini yapıp işçileri ve de üyelerinin haklarını değil işverenin haklarını kolaçan etmektedir. Bunun farkında olan posta çalışanları hem işveren hem de sendikaya karşı amansız savaş vermeye başladılar.

İşçilerin elide kalan son koz grev ve bu grevlerden dolayı da yaratılan zararlar.

Kuzey Kore Birleşmiş Milletlere Kafa Tututor

Kuzey Kore BM'nin nükleer programına son vermesi çağrılarını ret etti. Komünist

olarak lanse edilen Kuzey Kore Haber ajansı, BM'nin tehtit ve taleplerinin kayda dahi alınmayacak kadar önemsiz olduğu açıklamasını yaptı.

Uluslararası Atomik Enerji Ajansı (IAEA)

geçen hafta aldığı kararda Kuzey Kore'nin tüm nükleer silah çalışmalarını tamamiyle durdurmasını istemişti. Kuzey Kore Haber Ajansı bu kararın tanınmadığını ve de hükmünün olmadığını belirtti.

Kuzey Kore'nin bu kararı tanımamasının arkasında yatan neden Ocak ayında IAEA'dan çekilmesi oldu.

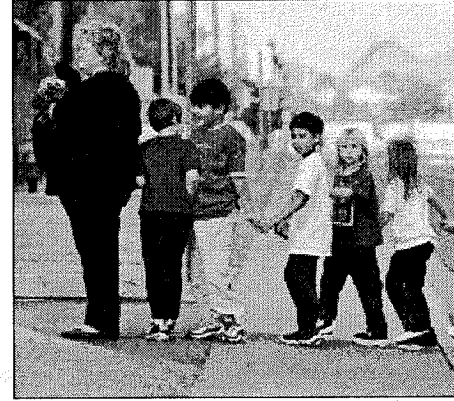
Kuzey Kore Haber Ajansı IAEA çalışmalarını tek cümleyle şöyle özetledi: "Bu delegeler böylesi sonuç getirmeyen konuşmalar yapmaktansa gezsinler, kahvelerini işsinler daha iyi".

K. Kore IAEA'yi ABD'nin uşaklığı yapan ve çeteleşmeye meydan veren bir kuruluş olarak ilan etti.

Bu tespitlere katılmamak elde olmasa da K. Korenin bu çılgınlığının arkasında yatan nedeni düşünmemek de elde değil. ABD savaşacak birilerini ararken böylesi meydan okumalar niye?

ABD'nin Kuzey Carolina Eyaletinde Savaş Karşıtı Öğretmen İşte kovuldu

Carolina Eyaletindeki Forsyth Technical Community Kolejinde öğretmenlik yapan Elizabeth Ito sınıfta savaşa karşı düşüncelerini belirten öğretmen olarak işinden kovuldu. ABD'nin Demokrasi ve konuşma özgürlüğü, düşünce özgürlüğünün beşiği olduğunu ne

kadar da iddia edilse de olaylar bunun beylik laflar olduğunu gösteriyor. Öğretmenin tekrardan okula alınabilmesi için çaba gösteren yerel halk, öğretmenin işten kovulmasının esas nedeninin açıkca konuşmasından değil belirttiği görüşün içeriğinden olduğunu farkındadırlar.

Savaşın tam ateşli döneminde ABD'nin asker yığma siyasetini eleştiren öğretmenden memnun olmayan iki öğrenci müdüriyete şikayet edince öğretmen işten çıkartıldı.

Düşünce ve konuşma özgürlüğünün hiçe sayılması yanında çocukların ispiyoncu ve de sistemin hizmetçisi olarak farklı düşüncelere yer veremeyen bir şekilde yetiştiriliyor olmaları öğretmenin işten atılması kadar gidiyor.

Bu olayın ardından öğretmenle görüşen görevliler, savaş konusunun sınıfta tartışılmasını talep etti ve de Elizabeth Ito da bu karara uymasına rağmen okuldan atıldı. Diğer öğretmenlerin karşı durması ve de ilk etapta şikayet eden öğrencilerden birinin dahi okulun bu tavrını kinamasına rağmen okul verdiği karardan dönmeyeceğini belirtti.

Elizabeth Ito ABD basınında verdiği demeçte "bu kavga sadece ben ve isim için olsa o kadar üzücü olmazdı. Ancak daha derinlerden geliş çok üzücü bir durumdur" dedi.

Heathrow Express İşçileri Greve Hazırlanıyor

Heathrow Express (Londra-Heathrow arası hizmet veren tren) işçilerinin 24 saatlik 3 greve hazırlandığı bildirildi.

236 kişilik kadronun 100'ünü temsil eden ASLEF sendikası 3, 10 ve 12 Kasım'da greve gidileceğini basına açıkladı. İşçilerin grev kararı, sendika ile Heathrow Express yönetiminin işçileri temsiliyet konusunda anlaşamamalarından kaynaklandığı bildirildi. Heathrow Express yönetimi işçilerin işçi birlikleri tarafından temsil edilmesini isterken, sendikalı işçiler ise kendilerinin sendika tarafından temsil edilmek istediklerini belirttiler.

İşçiler adına konuştuklarını ileri süren şirket

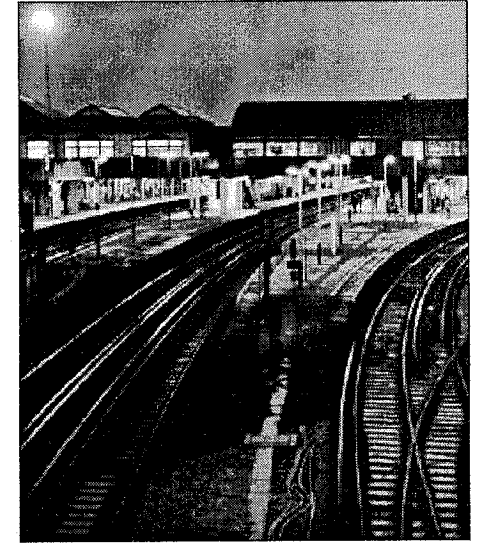
yöneticileri, bir yıldan beri sendika ile görüştiklerini ve uygulamalarında kararlı olduklarını açıklamaları karşısında sendikanın bu eyleme gittiği açıklandı. Asleף eyleme katılımın işçilerin gerçek tercihini sergileyeceğinden emin olduğunu ve ancak grev eylemi ile haklılıklarını kanıtlayacağını açıkladı.

Günde 14000 yolcu taşıyan Heathrow Express, Hava Limanını zor durumda bırakacağı kesin gözüyle bakılıyor.

Kazalar ve Ölümler Unutuldu

İngiltere'de tren raylarından sorumlu Network Rail, raylarda yapması gereken tamirat ve bakım işlerinde 5 Milyar sterlinlik kesinti yapmak istediğini açıkladı. Geçen yıl Railtrack şirketinden rayların sorumluluğunu devralan şirket, tamir ve bakımda yenilemeler yapılacağını açıklamıştı. Yeni şirket kar amaçlı olmadığından halktan olumlu tepki almıştı. Kar amaçlı özel bir şirket olarak faaliyet gösteren Railtrack döneminde, raylardaki sorunlar nedeni ile iki yılda beş kaza yaşanmış, bunların üçünde de yolcuların bazıları hayatlarını kaybetmişti.

Para harcamak istemeyen Railtrack mahkemeye verildiği dönemde tamirleri gerçekleştirmek zorunda kалаacağı belli olmuştu. Tam da bu dönemde Blair hükümeti devreye girdi ve tamir ve bakım işlerini kar amaçlı olmayan Network Rail'e devretti. Bu devrin ardından tamirat ve bakımı gerçekleştirebile-

cek 2 bin işçi işten çıkartıldı. Bu yetmezmiş gibi şimdi de 5 milyar sterlinlik kesinti yapmak yı planlayan Network Rail halkı telaşlandırmaya başladı.

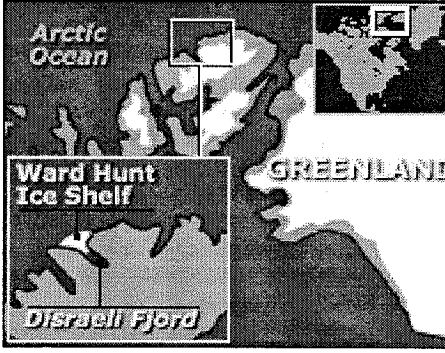
Network Rail, Mart ayında 35 Milyar sterlin harcayacağını açıkladıktan sonra Haziran'da tekrardan düzenlenmiş raporlarda 29.5 Milyar ve son olarak da 24.6 Milyar sterlinin bakım ve onarım için yeterli olacağını açıkladı.

Tren raylarından sorumlu Tom Winsor, Aralık ayında gelecek yılki harcamalar için son kararını vereceğini açıkladı. İngiltere'nin tren işçileri sendikası RMT, bu kesintilerin hem işçilerin hem de yolcuların güvenliği tehlikeye koyduğunu belirtti. RMT açıklamasında "tren hizmetlerini düzeltmek için planlanmış bakım yerine planlanmış ihmalkarlığın fayda etmeyeceği" ve yapılan züdenlemeleri de "bilinçli ihmalkarlık" olarak değerlendirdiğini dile getirdi. "Büyük bir kazaya ve de ölümlere yol açması kaçınılmaz, sorumluları da bakımı yapmayanlar olacağını" söyleyen RMT halkı bu konuda uyardı.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

En Büyük Buzul Kırıldı

En az 3 bin yıldır Kanada açıklarında Kuzey kutbu yakınlarında yüzen dünyanın en büyük buzulu artık dünyanın en büyük buzulu olma özelliğini yitirdi. Global ısınmanın sonucu olarak kırıldığı bildirilen buzulun aynı zamanda doğaya karşı duyarsız olan büyük enerji tekellerine de mesajlar veriyor.

Buzulun kırılması, İzabel hortumu gibi hortumların artması ve Dünya ikliminde meydana gelen bir dizi olumsuz gelişmeler, global karbondioksit üretiminin sınırlandırılması için yapılan girişimlerin haklılığını bir kez daha gösterdi. Sınırsız enerji tüketimine son vermenin zamanının çoktan geldiğini ve global bir planlama ile ancak global ısınmanın önünün kesilebileceğini en muhafazakar bilimciler bile kabul etmeye başladı.

Karbondioksit üretimini azaltmanın metodları arasında demode olmuş elektrik santrallerinin modern santraller ile yenilenmesi, bireysel taşımacılık yerine modern toplu taşımacılığın artırılması ve enerji tasarrufu metodlarının her eve taşınması ile ancak mümkün olacağı eko-bilimciler tarafından dile getirilmektedir. Ancak global sorunlara global çözümleri emperyalist tekellerin getirmesini beklemek ölü gözünden yaş beklemek gibi birşey olmuştur.

Verizon İşçilerinin Zaferi

11 Eylül saldırısı bahane gösterilerek işlerinden durdurulan 2,300 Verizon işçisi, hem işlerini hem de geriye dönük ücretlerini alma mücadelesinden zaferle çıktı.

Telekom tekellerinden biri olan ve yılda 4.1 milyar dolar kar yapan Verizon, 2002 yılında New York'ta çalışan 2,300 işçiyi 11 Eylül saldırısını mazeret göster-

erek hiçbir tazminat ödemedi işten durmuş, bazıları da başka yerlere zorunlu transfer yapmıştı. Verizon tekelinin işçilere karşı bu saldırısı karşısında işçiler Amerika İletişim Sendikası aracılığı ile mücadele başlattılar ve New York mahkemesine de başvuruda bulundular. Makemeyi kazanan işçiler, hem geriye dönük olarak \$100 milyon dolar ücretlerini aldılar hem de zorunlu transferlerin de hukuk dışı olduğunu mahkeme kararı ile iptal ettirdiler.

Verizon'un bu saldırıları yeni değildi. 1989 yılında NYNEX olarak faaliyet gösteren Verizon, işçilerin ücretlerini düşürmeye kalkıştı ve 17 haftalık zorlu grev mücadelesinden işçiler yine zaferle

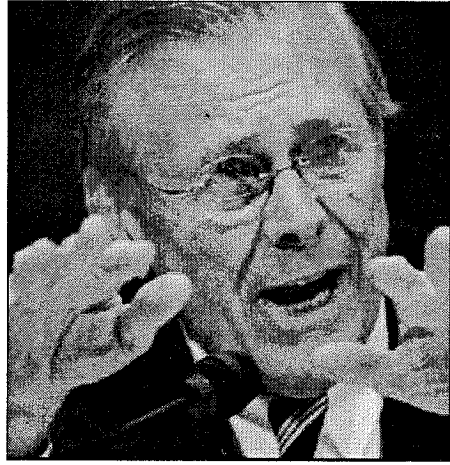
çıkmişti. Ancak bu grev sırasında yüzlerce işçi tutuklanmış hatta 2 grevci hayatını kaybetmişti.

Verizon çalışanlarının verdiği bilgilere göre şirket, sendikanın gücünü kırmak için sendikası işçi çalıştırmaya girişmiş ancak bunda da başarıya ulaşamamıştı.

ABD'de grev hareketinin düşük olduğu bir dönemde Verizon işçilerinin zaferi ABD'deki işçi hareketi açısından önemli bir dönüm noktası oluşturmaktadır.

'Bush yalan söyledi, oğlum öldü'

ABD'de, Irak'ta bulunan asker yakınlarının Bush yönetimine tepkileri artıyor. İşgale karşı protesto gösterisine çağrı

yapmak amacıyla basın açıklaması yapan asker yakınları, ABD Başkanı Bush'u suçladılar. Irak'ta oğlunu kaybeden Fernando Suarez, "Oğlum öldü çünkü Bush yalan söyledi" şeklinde konuştu. ABD'nin sekiz şehirde yapılan protsto gösterisinin çağrısında, asker yakınlarının gösterilere katılacağı bildirildi. Suarez, "Oğlum yirmi iki yaşında hayatını kaybetti. Artık askerlerin eve dönme zamanı geldi. Artık bu yasadışı savaşta başka çocukların ölmesini istemiyoruz. Biz barış istemeyen vatan hainleri değiliz. Bush, bu savaş için 87 milyar dolar isitiyor, bu parayı bizim okullarımıza harcıyor mu?" diyerek tepkisini gösterdi. İki oğlu Irak'ta bulunan bir baba da, New York Times gazetesine tam sayfa ilan verdi. İlanda ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld'i istifa etmeye çağırıldı. Larry Syverson imzasını taşıyan ilanda, Bush yönetiminin kitle imha silahı konusunda kamuoyunu yanlış yönlendirdiği belirtildi. "Donald Rumsfeld oğlumu ve milletimizi kandırdı" şeklinde başlığını taşıyan ilanın masrafı savaş karşıtlarınca karşılandı.

ABD'de Yoksulluk Daha da Artıyor

2002 yılının verilerine göre ABD'de yoksulluğun daha da arttığı bildirildi. ABD yönetiminin verilerine göre, 2002

yılında 1.7 milyon kişinin daha resmi yoksulluk seviyesine düştüğü ve yoksul nüfusun 34.6 milyona çıktığı bildirildi. ABD'deki yoksulluk sınırının sayısı ABD nüfusunun yüzde 12.1'ini oluşturuyor. Yoksulluk seviyesinde yaşayanların çoğunluğunu her zaman olduğu gibi yine

zenciler ve ıspanyol kökenliler oluşturuyor.

2002 verileri sadece yoksulluğun arttığını göstermiyor. Veriler ayrıca ABD'de ortalama gelirin de yüzde 1.1 düşüş olduğunu gösteriyor. Bu ortalama gelir çok yüksek maaş çeken yöneticilerin gelirlerini de hesaba kattığı için işçilerin gelirlerinde çok daha büyük düşüşlerin olduğu gözlemlenebiliyor. Nitekim araba parçaları üreten ve 30,000 işçi çalıştıran Delphi ile 22,000 işçi çalıştıran Visteon şirketleri de yeni alacak işçilerin ücretlerini mevcut işçi ücretlerinden yüzde 40 daha düşük tutmak için sendika aristokrasisi ile anlaştığı gelen haberler arasında...

Yoksulluğun şehirlerde ve ABD'nin 'Midwest' diye bilinen orta eyaletlerinde daha yaygın olduğu, her zaman olduğu gibi Güneyli'lerin de en düşük ücretle çalıştığı yine bu veriler arasında...

Bu verilerin ibret verici bir skandal olduğunu savaş çıkırtkanlığı yapan emperyalist senatörler bile dile getirmeye başladı. Ancak her zaman olduğu gibi sorumluluktan sıyrılmaya çalışan Bush yönetimindeki emperyalistler, bu düşüşü tekellerdeki skandallara bağlamakta ve kitlelere bedavadan umut satmaktadır.

Dünyanın en modern askeri teçhizatlarına milyarlarca dolar harcayan ve tüm dünyaya meydan okuyan ABD emperyalizminin kendi insalarını dahi yoksulluğa ittiği mevcut rejimin ne kadar özgürlük düşmanı olduğunu gösteriyor.

İngiltere'de Onbinler "Savaş'a Hayır" Dedi

"Savaşı Durdurun Koalisyonu" tarafından organize edilen ve Irak'tan tüm

yabancı askerlerin çekilmesini talep eden onbinler Londra sokaklarını cınlattı. Çeşitli sendika ve sivil toplum örgütleri üyeleri ile sıradan vatandaşların katıldığı yürüyüş, 27 Eylül'de Londra'nın Marble Arch noktasından başladı. "Yalancı Blair", "Blair İstifa", "Tüm Ordular Irak'tan Dışarı", "Filistin'e Özgürlük" gibi sloganlarla başlayan kortej, Londra'nın Piccadilly bölgesinden geçerek meşhur Trafalgar Meydanı'nda sona erdi. En az 50 bin kişinin katıldığı yürüyüşte Londra'nın trafiği 4 saat felce uğradı.

Coşkulu ve disiplinli geçen yürüyüşe küçük çocukları ile katılan ailelerin yanı sıra yaşlıların da yer alması İngiltere toplumunun yediden yetmişe kadar savaş konusunda ne kadar duyarlı olduğunu gösterdi.

Trafalgar Meydanı'nda savaşa karşı başından beri karşı çıkan sendika liderleri ve siyasiler konuşmalar yaparak Blair ve Bush rejimlerinin sahtekar olmakla ve bu savaşı petrol için yapmakla suçladılar.

Savaşı yakından yaşayan Kıbrıslılar olarak KSG Londra Bürosu ve AKEL üyeleri de eyleme katılarak emperyalistlerin azgın saldırılarını protesto ettiler.

Bolivya: Halk Protesto Eder, "Gringo" Öldürür

Bolivyalı sendika ve sivil toplum örgütlerinin oluşturduğu "Gaz Koordinatörlüğü" örgütünün çağrısı ile 19 Eylül'de sokakları dolduran 150 bin Bolivyalı ülkenin doğal gaz kaynaklarının çokuluslu şirketlere peşkeş çekilmesini protesto etti. Protesto eyleminde ayrıca Aymaran köylüleri için hükümetin 2001 yılında kabul ettiği 72 maddelik anlaşmayı da hayata geçirilmesi talebinde bulunuldu.

Bolivya Lantin Amerika'da ikinci büyük doğal gaz rezervelerine sahiptir ve Bolivya hükümeti kendi halkının refahı yerine bu kaynakları çokuluslu şirketlere devretmeyi yeğleyerek bir avuç emperyalistlerin hükümeti olduğunu bir kez daha göstermiştir.

150 Bin kişinin protesto eyleminin ertesi günü (20 Eylül) Bolivya ordusu ve polisi Aymaran köylülerine saldırıda bulunarak önde gelen 5 köylüyü katletmiştir. Bolivya ordusu ve polislerinin bu vahşetine karşı köylüler ve Sorata kasaba halkı eylemlerini daha da radikalleştirdiler ve hükümet binaları ile polis istasyonunu ateşe verdiler.

ABD emperyalizminin özellikle bu yıl Latin Amerika'daki faşist rejimlere artırdığı askeri yardımları dikkate aldığımızda, sadece Orta Doğu'da değil, bu bölgedeki doğal kaynakları da kontrol altına alma ve her türlü muhalefeti de silahla bastırma girişiminde olduğunu görüyoruz.

Dezenformasyon

Dezenformasyon hayatın her alanında uzun zamandan beri kullanılmaktadır. Özellikle de savaş öncesi ve sırasında dezenformasyon daha da büyük önem taşımaktadır. Hasımlarını etkisiz hale getirmek ve yenmek için taraflar dezenformasyon araçlarını devreye sokarak bir dizi yalanı doğru bilgilermiş gibi etrafa yayar. Dezenformasyonun boyutu siyasi alanda ise bulunduğu konuma göre değişik boyutlar alır.

Romanya'da

Romanya'da Çavuşesku rejimini değiştirmek isteyen Batılı emperyalistler, Çavuşesku rejiminin batı Romanya'da ayaklanan 50,000 kişiyi kattettiğini yayarak gerek Romanya kamuoyunu Çavuşesku rejimine karşı kıskırtılar. 50,000 kişinin katledildiğini duyan Romanya halkı Bükreş'te meydanlara doldu ve o güne kadar görülmemiş bir mitingle Çavuşesku'yu protesto etti. Hemen ardından Batılı emperyalistlerle işbirliğine giren Romanyalı Generaller Çavuşesku rejimini zorla ve sokak çatışmaları ile yıktı. Tüm bu yaşananlardan sonra kurşuna dizilen isyancıların sayısının 500 kişi dahi olmadığını yine batılı emperyalistlerin medyasından öğrendik.

Irak'ta

Yakın geçmişte böyle bir dezenformasyonu Irak savaşı öncesinde ve sırasında yaşadık. ABD ve İngiliz emperyalistleri Irak'a saldırmak için kamuoyunu kendi yanlarına almak gerektiğini biliyorlardı. Bunun için de Irak'ta kitle imha silahları bulunduğunu, hatta nükleer silah bile yapmaya çalıştığını raporları ve medya aracılığı ile yaydılar. Konuya hakim olanlar buna inanmasalar da nüfusun çoğunluğu emperyalist hükümetlerin medya aracılığı ile yaydığı bu yalan habaelere inandılar ve emperyalistlerin Irak'a savaş açmalarını desteklediler. Ancak savaş bitmiş, yazılan raporların ve günlerdir kitle imha silahları ile ilgili bombardıman yapılan haberlerin doğru olmadığı 5 ay gibi kısa zamanda ortaya çıktı.

Anti Komünizm İçin

Aslında emperyalistlerin dezenformasyon yayarak kamuoyunu arkasına alma metodu yeni bir metod değildir. Ati-komünizm için dezenformasyonun kullanıldığı bilinen bir gerçek... Ancak bunun Sovyetler Birliği'ne karşı sistemli bir şekilde kullanılanların önünde Hitler Nazizmi gelir. Naziler, Sovyetler Birliği'ni yıkmak, onun doğal kaynaklarına el koymak ve halkını köleleştirmek için Stalin dönemindeki Sovyetler'in milyonlarca kişiyi katlettiklerini yaymaya başladılar. Bunu örgütlemeye işini de Gestapo'ya verdiler. Gestapo bunu yapmak için dünyanın birçok yerindeki tekellerle işbirliğine girdi ve işçilerin komünizme olan inançlarını yık-maya çalıştı.

ABD'de CIA, İngiltere'de de MI5 Sovyetler Birliği hakkında dezenformasyon yaymak için özel bürolar kurdular. Üniversitelerden akademisyenleri finanse ederek Stalin dönemindeki Sovyetler Birliği'nde kimine göre 14 milyon, kimine göre de 100 milyon insanın nasıl katledildiği kitaplar yazarak dezenformasyon yaymayı sağladılar. Emperyalistlerin bu

dezenformasyonlarını yaymada öne çıkanlar arasında Robert Conquest ve Alexander Solzhenitsyn yer almaktadır.

Baslangıçta Sovyetler Birliği'nde 6 milyon insanın katledildiğini yazan Conquest, 1980'lerin ortasında anti-komünist propagandanın arttığı dönemde bu rakamı 14 milyona çıkardı! Conquest verilerini Sovyetler Birliği'ndeki araştırmalara dayandırmıyordu. O, rakamları ve olayları Gestapo'nun ve CIA'nın yayınlarından alıyordu. Conquest daha da ileri giderek Sovyet iç savaşı sırasında yaşanan açlık sırasında çekilmiş fotoğrafları bile 1930'ların fotoğraflarını gibi lanse etti. Harvard Üniversitesi'nde meşhur bir akademisyen olarak bilinen ve ABD'de birçok ödül alan Conquest'in uzun yıllar İngiliz MI5'in kurduğu IRD (Enformasyon Araştırma Dairesi)'nde çalıştığını İngiliz The Guardian gazetesi 27 Ocak 1978'de IRD ile ilgili yazdığı haberle öğrendik.

Alexander Solzhenitsyn ise Sovyetler Birliği'nde suç işlediği için uzun yıllar iş-kamplarında çaişmaya mahkum edilmişti ve cezasını tamamlayınca Kruşçev tarafından teşvik edilerek iş-kamplarını kötüleyen ilk kitabını yazdı. Daha sonra ABD'ye iltica eden Solzhenitsyn, orada CIA ve Nazilerle işbirliği yapan ve İkinci Dünya Savaşı sonrasında ABD'ye iltica eden Ukranyalıların kurduğu örgüt tarafından finanse edilerek Stalin dönemine atıfta bulunarak anti-komünist kitaplar yazmaya başladı. Bunun da ötesinde İspanya'da faşist Franko rejimi çökünce ve yerine anayasal monarşi kurulmaya çalışıldığında Franko faşistlerini desteklemek için İspanya'ya giden Solzhenitsyn, bu tavırla defile oldu. Öyle ya, Batı demokrasisini savunan bu anti-komünist şimdi İspanya'da faşizmi savunuyordu. İspanya'da anayasal monarşi kurmaya çalışan emperyalistler Solzhenitsyn'in bu tavrını beğenmeyerek onu bir kenara ittiler.

Sovyetler Birliği'nin çöküşünden sonra anti-komünist propagandayı artıran Yeltsin rejimi Stalin döneminin arşivlerini araştırmacılara daha da fazla açtı. (Arşivler Gorbacov döneminde açılmaya başlanmıştı. Yeltsin döneminde olanaklar daha da artırıldı). Ancak araştırmacılar Yeltsin ve Batı emperyalistlerinin arzu ettiği bulguları bulamadı.

American Historical Review dergisinde bu konu ile ilgili verilere dayalı bir araştırma yayınlandı. Ancak bu araştırmayı hiçbir medya grubu dikkate almadı. Çünkü komünizm hayaleti hala daha dolaşmaktadır. Bu verilere göre Sovyetler Birliği'nde 1920-1953 arası 800 binden az insan ölüm cezasına çarptırılmıştı. İş-kamplarındaki suçluların sayısı ise 2.4 milyon kişiydi.

Anti Stalin Propagandası İçin

CTP, gençlik kolları aracılığı ile anti-komünist propaganda yapmak için bir yazı yayınladı. Bu yazıda Stalin'in 40 milyon insanı öldürdüğü açıklanıyordu. Hitler ile aynı kefarete konuyordu. Akademisyen Ulaş Gökçe de İnternet'te tartışma grubunun birinde, Lenin ve Stalin döneminde 100 milyon insanın öldürüldüğünü Prof. Kurganov ve

Solzhenitsyn'e dayanarak iddia ediyordu. Ancak Kıbrıs 'sol'unda siyaset yapan bu siyasetçiler, verilerinin kaynağının ne olduğunu dahi irdelemeye tenezzül etmediler. Gerek CTP gençlik kolları gerekse Akademisyen Ulaş Gökçe, Nazi, Neo-Nazi, CIA ve MI5'in verilerini alarak kamuoyuna anti-Stalin propagandası yapmaya giriştiler. Nazilerin, CIA ve MI5'in verilerine bu kadar güvenen böyle 'solcu' dostlar olduktan sonra işçi sınıfının düşün-mana hiç ihtiyacı yoktur!

Türkiye'de

Dezenformasyon sadece anti-komünist propaganda amacıyla kullanılmıyor elbette... Türkiye'deki 3 Kasım seçimlerinden çok önce AKP'nin seçimleri kazanacağını TC medyası halka sürekli olarak pompaladı. Medyayı bu şekilde yönlendirenlerin Başbakanlık Kriz Masası olduğunu kim biliyordu ki? MGK Sekreterliğinin halka karşı uzun yıllar psikolojik yönlendirme yaptığını Türkiye'nin Radikal gazetesinde okuduğumuzda şaşır-madık. Her ülkede burjuvazinin kendi varlığını korumak için bu gibi kurumlara sahip olduğunu ve ona dayalı çalışmalar yaptığını kim bilmez ki?

Kıbrıs'ta

Kıbrıs'ta da dezenformasyon uzun yıllar uygulanmaktadır. Örneğin, Aralık-Şubat dönemlerinde Türkiye'den de getirilen bir dizi akademisyen ve hukukçunun Annan Planı aleyhine açıklamalar yaparak kitlelerin barış arzularını yerle bir etmeye çalışmaları bunun bir parçasıydı. Daha geçenlerde Denktaş'ın, 'yeni plan' hazırladığını, Maraş'ı açma planları olduğunu medya aracılığı ile yayarak kitleleri adada Annan Planı'na dayalı bir barışa karşı yönlendirmeye çalışması dezenformasyon sisteminin bir parçasıdır. (Gerçi halkın artık bu gibi dezenformasyonlara karnı yoktur).

Anketlerin kitleleri yönlendirmede ne kadar etkili olduğunu bilmeyen yoktur. Örneğin, geçen yıl Kıbrıs gazetesi Kıbrıs'ta çözümle ilgili anketler yayınladı. Bu anketlere karşı statükocular kendi anket sonuçlarını yayınladılar. Statükocuların kendi anketlerini yayınlamaları ve kitlelerin onların anketlerine göre Annan Planı'na dayalı anlaşma istemediklerini söylemeleri barış konusunda kesin kararlarını vermeyen kitleler üzerinde olumsuz etki yaratmayı amaçlıyordu. Statükocular ayrıca barış yanlılarının cesaretlerini kır-mayı amaçlıyorlardı böyle anketlerle... Ve son olarak da Yenidüzen ve KTO'nun yaptığı anketlerle de bazı kesimlerin oy avcılığı yaptığını yine hep beraber şahit olduk. Oysa en iyi anket örgütlerin kitlelerle olan bağları ile ölçülür.

İşçi sınıfının gerek ekonomik, gerekse siyasal alanda burjuvaziye karşı mücadelesinde burjuvazinin bu tür metodlarına baş vurmaya ihtiyacı yoktur. İşçi sınıfı kendi bilimsel yöntemlerini kullanarak burjuvazinin kendi verileri üzerinden ve uygulamaları ile dahi onların ne kadar insanlık dışı suç işlediklerini, halkı nasıl aldattıklarını halka göstermeye yeter hatta artar bile...

16 Eylül 03 Eyleminin Düşündürdükleri

Bir yoldaş şöyle demişti "İlk defa K. Türk ve K. Rum sivil polisleri bir arada görüyorum"

Bu olay 16 Eylül'de ledra-palace barikatında K.Türk gençler ile K.Rum gençlerin gerçekleştirdikleri ortak eylemde yaşandı. Eylem sırasında Rum sivil polisleri ve Türk sivil polisleri, gençlerin arasına karışıp, bilgi almaya, olan biteni anlamaya çalışıyorlardı. Bir bakıma onlarda kendi görevlerini yapıyorlardı.

Esas mesele, ne gençlerin yaptığı eylem, nede Rum ve Türk polislerinin eylemi beraber izlemeleridir, esas mesele hem güneydeki hemde kuzeydeki statükocuların uyukularını kaçır-an gelişmeler yaşandığında, rejim muhafızlığına soyunanlar, anlaşamaları bile aynı benzeri hareket içerisine girebilmeleridir.

Gençler ne yapıyordu? Sadece basit bir şekilde barışa olan özlemlerini dile getiriyorlardı, Letra-palace'ta savaşmıyorlardı, birbirlerine sevgi ile sarılıyor, kimse kimseyi suçlamıyordu da, rejim niye rahatsız olup polislerini o meydana yolluyor-du.

Mesele şu, Emperyalizmin kendi çıkarları uğruna yarattığı Kıbrıs sorunu denen sorun, iki toplum gençlerinin son zamanlardaki geliştirdiği eylemler ile yara alıyordu ve hem Güney'deki hemde Kuzey'deki Emperyalizmin uşaklarını rahatsız ediyordu; mesele işte bu.

Gençler tüm dünyaya gösteriyordu Kıbrıs sorununun kökeninde etnik ayrılıklar yoktur, Kıbrıs sorununun kökeninde Dini ayrılıklar da yoktur. Sadece Emperyalizmin çıkarlarına hizmet vardır ve bu son gelişmelerde, "O en büyüklerin" yerli işbirlikçilerini rahatsız ediyor, bu rahatsızlık nedeniyledir ki, rejim sivil ve resmi koruyucularını

hatta UHH'sını bile devreye koymaktan çekinmiy-or.

Onların işlerine bu ülkenin bölünmüşlüğü yarar, onların işlerine bu halkın bölünmüşlüğü yarar, onların işlerine emekçilerin ve aydınların bölünmüşlüğü yarar, onların işlerine iki ayrı vatan iki ayrı bayrak yarar.

Ne demekmiş ortak vatan, ne demekmiş Rum ve Türk emekçiler kardeşler, ne demekmiş gençler ve aydınlar kardeşler. Bunlar burjuvaziye rahatsız eder, hem Kuzey'deki hem de Güney'dekileri rahatsız eder, bunların yok zaten birbirinden fark-ları. Emekçilerin ve aydın gençlerin, mücadeleleri-ni ortak zeminde yürüttüklerini gördükçe, biliniz ki gün gelecek işbirlikçi burjuvazi de güçlerini bir-leştirip gerçek yüzlerini ortaya çıkaracaklardır.

Son zamanların modası olan "globalleşme" adı altına gizlenen emperyalizmin gülen yüzüne kan-mayın, şunu bilin sizlerin mücadelesi ivme kazandıkça onlar rahatsız olacaklar, onlar rahatsız oldukca göreceksiniz ki gülen yüzlerinin altında kuzu postuna bürünmüş kurt vardır.

Kıbrıslı Rum ve Türk Emekçiler, Aydınlar ve gençler mücadelenizi birleştirin.

"EN GÜZEL DENİZ HENÜZ GİDİLMEMİŞ OLANDIR" diyor şair.

En güzel denize sizlerin yaratacağı ortak mücadele ile varacağız gençler.

Parka Ziya Çelik**BİR EYLEMİN
ARDINDAN**

16 Eylül'de gençlerin düzenlediği iki toplumlu bir eylem vardı.

Katıldık...

Plan şuydu;

Kuğulu Park'ta toplanılacak, Ledra Palace'a yürünecek ve orada Rum arkadaşlarla eylem gerçekleştirilecek...

Kuğulu Park'ta toplanırken bir anda UHH'lı faşistler, ellerinde bayraklar bizlere tehditkar bir şekilde bakarak yanımdan geçtiler.

Amaç belliydi...

Aralarında bir tane bile gencin bulunmadığı faşist dedelerin bizlerden bekletisi, üzerlerine saldırmamız ve provakasyona gelmemizdi.

Olmadı...

Tutmadı faşistlerin hesapları...

Kortejimizi oluşturup yürümeye başladık...

Sloganlarımız, sıkılı yumruklarımız,

gerilmiş yüzlerimizle tekrardan geçtik Girne Kapısı'ndan Ledra'ya uzanan yoldan...

Sloganlarımız hiç susmadı...

Alkışlarımız ve ısıklarımız da...

Barikata yaklaştığımızda bizim faşist dedeler iki yanımdan sarmıştı bizi...

Yolun iki tarafına dizilmişler, ellerinde TC-KKTC bayraklarıyla sanki bizi uğurluyorlardı.

Ama ne uğurlama...

Küfürler, hakaretler, laf atmalar, pislik, çamur, rezillik...

Bütün bu iğrençlikler o saat oradaydı...

E, faşizmin olduğu yerde bunlar da olacak tabii...

"Tören Kıtası" nı gördüğümüzde ise adımlarımız daha bir sertleşti, sloganlarımızın şiddeti tüm barikadı titretti diyebilirim...

İşte o an, bir yoldaşla bundan uzun zaman önce yaptığımız bir sohbet geldi aklıma o curcunanın içinde...

"Mücadelede öyle bir an gelir ki, ne okul, ne iş, ne can... Bunların hiçbir umrunda olmaz... Gözünü karartır, bilince girersin kavgaya, mücadeleye" demişti yoldaşım...

Bu söz ispatlanıyordu orada...

Bu sözün hakkı veriliyordu orada...

Bize atılan laflara, küfürlere "Faşizme Karşı Omuz Omuza" sloganımızı yükselterek yanıt verdik ve aralarından geçtik...

Yine olmadı...

Yine tutmadı faşistlerin hesapları...

Ara bölgeye geldiğimizde ise bir Kıbrıslı Türkler'in sloganları patlıyordu Ledra Palace'ın duvarlarında, bir Kıbrıslı Rumlar'ın...

Ardından alkışlar, ısıklar, kucaklaşmalar...

Basın açıklaması, büyük bir coşkuyla her iki dilde söylenen şarkılar, oyunlar, danslar ve daha birçok güzellik oradaydı o saat...

E, faşizmin olmadığı yerde bunlar da olacak tabii...

Tüm bunları niye anlattım?

Emperyalizm tarafından ikiye bölünmüş bir adada yaşıyoruz...

Faşizmin, militarizmin cirit attığı bir ada burası...

Dünyanın her tarafında olduğu gibi, tepedekilerin, büyük başların en korkak, ezilenlerinse en cesur olduğu/olması gerektiği bir ülke burası...

Emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin emekçi halktan, gençlikten neden bu kadar korktuklarını şimdi daha iyi anlıyorum...

Biliyorlar ki ada birleşirse, işçi sınıfı mücadelesi hızlanacak!

Biliyorlar ki ada birleşirse, halkın ayak sesleri koltuklarını titretecek!

Biliyorlar ki ada birleşirse, anti-emperyalist mücadele, devrim mücadelesi bu ciğeri beş para etmezlerin "ciğerini" sökecek!

Peki ne yapmalı?

Adamızın anti-emperyalist hale gelmesi, asalak burjuvazinin alaşağı edilmesi için, sosyalizm için, "İŞÇİLER BİRLİK, KIBRIS SOSYALİST" sloganı çınlatmalı sokakları...

Çınlatacak da...

Halkın, özellikle de gençliğin bu kararlı mücadelesi sürdükçe,

Sınırlar kalkıp da işçi sınıfının birlikte mücadelesi adayı kasıp kavurduğunda, Bu slogan elde mavzer olacaktır...

"İŞÇİLER BİRLİK, KIBRIS SOSYALİST"

Herşey Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti İçin!!!

Herşey devrim ve sosyalizm için!!!

MURAT KANATLI VE YBH GENÇLİĞİN SAVAŞ VE MİLLİYETÇİLİĞE KARŞI İKİ TOPLUMLU İNSİYATİF KONUSUNDA YAPTIĞI AÇIKLAMA'YA CEVABIMIZ

Murat Kanatlı yoldaş hiçbir zaman üzüm mü yemek istiyor bağcıyı mı dövmek istiyor konusunda kararını verememiş bir yoldaşımızdır.

Murat yoldaş, KSP'ye karşı yaptığı "teorik" eleştirilerinin birinde Engels'den ekonomi konusunda bir alıntı yapmaktadır. Engels burada "DEĞİŞİM" yani kapitalizm şartlarında "TİCARET'E değinmektedir. Halbuki bu yoldaş değişim lafını görüp Engels'in değişmeye ne kadar önem verdiğini, KSP ve KSG'nin ise değişmeye açık olmadığını anlatmaktadır-bizim sosyalizminin küçük burjuva sosyalizmi olduğunu ispatladığı yazısında. Bu nedenledir ki bizim saflarımızda değişim gerekliliği üzerine bir tartışma ve konuşma olsa bizler TİCARETTEN KORKMAMALI YOLDAŞLAR, MURAT YOLDAŞDAN ÖRNEK ALINIZ deriz!

İşte bu yoldaş KSP ve KSG tüm yurtseverleri birleştirmek için çabalarken, YBH ve YBH Gençliği de birliktelilere kazanmak isterken-seçim dönemindeki tüm partilerimizin yaklaşımlarına bir bakınız-KSP, KSG, Ekim gibi örgütleri tüm birlikteliklerden dışlamak görevini üzerine almıştır. Sürekli olarak üstümüze gelmekte, olmadık iddialarda bulunmakta, evirip çevirip bizim dışlanmamızı elde etmeye çalışmaktadır.

Şu anda ise, çalışmalarını göklere çıkardığı, dolayısıyla Kıbrıs'ın birliği için önemli gördüğünü varsaymamız gereken bir oluşumdan KSP'nin varlığı nedeniyle, ona güvenmediği için ayrıldığını ilan etmektedir.

KSP, KSG, EKİM... YBH ve YBH Gençliği seçimlerle bağıntılı olarak birlikteliğe çağırırken YBH ve YBH Gençliğe çok çok güven duyduğu için mi bunu yapmaktadır? Tabii ki hayır. Biz bunu belirli bir sonucu elde etmek için tüm yurtseverlerin birliğini elde etmek, stotükoya karşı tüm güçlerimizi birleştirebilmek için yapmaktayız.

YBH ve YBH Gençlik bizim kendilerine saldırmamızdan bahsediyor. Bu

"saldırıların" en son örneği seçimlerle bağıntılı olsa gerektir. Seçim siyaseti konusunda YBH ve YBH Gençliğe "saldırdık". Onları birliğe kazanmak için saldırdık. Onların halkımızın önünde son seçenek olarak duran bu referandum-seçim döneminde bizce yanlış olan işleri yapmalarını önlemek, bunu önleyemezsek dışarıda bu faaliyetlerinin zararını asgariye indirmek için saldırdık. Bunu yapmak zorundaydık. Gerekirse gene yaparız. Siyasette bundan kurtuluş yoktur.

Bu meyanda da eğer bir kişi veya bir örgüt bir birliktelik oluşturduysa, o birliktelikte beğenmediği, güvenmediği kişiler ve örgütler olduğu için oradan ayrılmaz. Daha bir kaç ay önce Geleceğimizi Kurtarma Operasyonu gençlik örgütünde birlikteydik. Bu örgütün pratik olarak çalışmaz duruma

siyaset olarak ele alınan bir siyaset değildir. Bu şartlarda birlik ne olabilir? Bugün ilgi çeken, yarın ise ilgisini yitiren bir reklam aracı. Gürültü çıkarmak, bu arada rakipleride gürültüye getirmek için bir araç? Daha başka işlerde yararlar ama, Kıbrıs'ın kurtuluşu siyasetinin aracı olarak ele alınmazlar. Öyle olsaydı, güvenmediğim adamlar var diye birlikteliklerden kaçınılmazdı. İşin kavgası verilirdi. Veya tavizler verilir ve işe devam edilir, birliğe devam edilirdi.

Birlik konusuna reklamcılık, Kıbrıs'ın kurtuluşu değil de kendi bencil çıkarları için birlik kurmanın sonuçları böyle olacaktır. Yoldaşlar birlik sorunun ne amaçla ele aldıkları konusunu incelemeli ve KSP, KSG, EKİM vb., yi kendi siyaset yoksunluklarını gizlemek için şamar oğlanı olarak kullanma sev-

talar, ama malum olduğu üzere TKP BDH bileşenlerindendir. KSP, BKP 1 Eylülle ilgili bildirilerini yayınlamaktadırlar. O zaman da şu soru ortaya çıkmaktadır. Bu yoldaş ve örgütü niye BDH içinde sadece bize "askıya almak" konusunda ahkam kesmektedir. Niye TKP ve BKP'ye laf atmaz da illah bize laf atar? Tabii ki daha önemli bir sorun şudur: kendisi birlikteliğe gelmeyen bir kişi ve örgüt niye bu birliktelik üzerine örgütsel olarak ahkam keser? Bu birliktelikte, bu birlikteliğin tek tek unsurlarının saflarında sorun yaratmak amacından başka ne anlamı vardır bu çabaların?

Yoktur başka bir anlamı. Yoldaş her türlü yolu deneyerek BDH'yı yıpratmak istemektedir. Bunu yaparken de elindeki tek silahı işte böylesi tavırlarla ortalığı toza dumana boyamak, suları

■ **Murat yoldaş, KSP'ye karşı yaptığı "teorik" eleştirilerinin birinde Engels'den ekonomi konusunda bir alıntı yapmaktadır. Engels burada "DEĞİŞİM" yani kapitalizm şartlarında "TİCARET'E değinmektedir. Halbuki bu yoldaş değişim lafını görüp Engels'in değişmeye ne kadar önem verdiğini, KSP ve KSG'nin ise değişmeye açık olmadığını anlatmaktadır-bizim sosyalizminin küçük burjuva sosyalizmi olduğunu ispatladığı yazısında. Bu nedenledir ki bizim saflarımızda değişim gerekliliği üzerine bir tartışma ve konuşma olsa bizler TİCARETTEN KORKMAMALI YOLDAŞLAR, MURAT YOLDAŞDAN ÖRNEK ALINIZ deriz!**

gelmesine kızan kendisi ve örgütüdür. Biz olduğumuz için ayrıldığını ilan eden değil. Biz olmamıza rağmen başkaları tarafından çalışmaz duruma düşürülmesine kızan kendisi ve örgütüdür. Şimdi ise içinde olduğu başka bir birliktelikten ayrılmakta, ve bu ayrılmaya sebep olarak da, günah keçisi olarak da bizi göstermektedir.

Birlikteliklere karşı ortaya konan bu iki zıt yaklaşım sorunun bizim yoldaşa ve örgütüne saldırmamız, onun bize güvenmemesi olmadığının, esas sorunun yoldaşın ve örgütünün birliktelik konusuna ciddi, tutarlı ve uzun erimli bir siyasi yaklaşımı sahip olmaması olduğunun ispatıdır. Birlik, o ve örgütü için, başka bazı kişi ve örgütlerde de olduğu gibi, Kıbrıs'ın çıkarı için ele alınan, Kıbrıs'ın kurtuluşu için elzem bir

dasından vaz geçmelidirler. Birlik şu veya bu örgütün sorunu değildir. Birlik, Kıbrıs'ın kurtuluşunun sorunudur! Öyle öften püften bahanelerle korunamaz, (Geleceğimizi kurtarma Operasyonu'nu koruma çabaları) vede dağıtılamaz (Savaşa ve Milliyetçiliğe Karşı İki toplumlu Girişim'i dağıtma çabaları). Birlik sorunu her şart altında Kıbrıs'ın kurtuluşu siyasetine tabi olarak ele alınmalıdır.

Bu arada yoldaş KSP'nin kendisini askıya aldığından bahsetmektedir? KSP'nin hangi duyurusunda böyle bir siyasetle karşılaştı da KSP'nin kendisini askıya aldığıni söylüyor? KSP adına iş yapmak hakkını ona kim verdi? BDH saflarındaki partiler kendilerini askıya almadılar. Bugün TKP'li yoldaşlar TKP adı altında KKTC Meclisinde çalışmak-

karıştırmak ve bulanık suda balık avlamaktır. Bu alanda başka bir siyaseti yok bu yoldaşın ve örgütünün.

Yoldaşa ve örgütüne Kıbrıs'ın kurtuluşu için yaptıkları ve yapacakları tüm çalışmalarda başarılar dilerken, seçim-referandum konusundaki yaklaşımlarını gözden geçirmeye ve onları BDH'ya katılmaya çağırırız! Tabii reklam amacıyla değil!

TİCARET YAP YOLDAŞ TİCARET!

Bu siyasette çocukca, ama işin aslında önem verdiklerini iddia ettikleri ortaklığa zarar veren bir tavidir. O zaman da güven konusunda böylesi siyasi yaklaşımlar sergileyenlerin güvenilirliği sorgulanmalıdır.

**Sosyalist
Gözlem**Özdemir
Göçer**TÜRK DERİN
DEVLETİ VE KIBRIS
TÜRKLERİ**

Geçtiğimiz haftalarda Türkiye'de yayınlanan Radikal gazetesi, yıllardır açıkça adı belirtilmeden, Türkiye Cumhuriyeti'nin 'derin devleti' olarak söz edilen, Milli Güvenlik Kurulu'nun iç yüzünü ortaya koyan bazı belgeler yayınladı ve MGK'nın gizli yönetmenliğini açıkladı.

Böylelikle herkesin bildiği ve fakat çok azının konuşmaya cesaret ettiği bir konudaki gerçekler tüm çıplaklığı ile sırtmaya başladı.

Nedir bu gerçekler?

Türkiye Cumhuriyeti denilen devletin yönetimi, seçilmiş sivillerde değil, atan-

mış askerlerdedir. Seçimlerle göreve gelen hükümetler, iktidar değillerdir. Türkiye Cumhuriyeti'nde seçimler göstermelidir. Ülkenin yönetimi, devlet içinde devlet olan askerlerdedir.

Aslında hiç de sürpriz olmayan bu olgu nedense burjuva basının kalemlerini hayretlere düşürdü! Özellikle MGK'nın Türkiye toplumuna karşı uyguladığı psikolojik harekati yadırgamış görünüyorkan!

Efendim, "nasıl olur da devlet kendi vatandaşını düşman olarak görür ve psikolojik harekate girer?" diye sorguluyorlar.

Sanki bunda anlaşılacak ne var?

Devlet dediğin, kapitalist/emperyalist devlet. Bu devlet sermaye sınıfının çıkarlarını koruyor. Doğal olarak işçi sınıfı ve tüm emekçi sınıfların da düşmanıdır. Kendi halkına savaş açması bu yüzden.

Türkiye'de burjuva demokrasisi bile olmadığı, sözde demokratik bir vitrin arkasına saklanmış, askeri bir diktatörlük olduğu kimse için yeni bir olgu değil. Bu militarist devletin son yıllardaki

moda adı "derin devlet". Bu model aslında bir ABD klasiğidir. Latin Amerika, Orta Doğu ve Asya böyle militarist baskı rejimleri ile dolu. Dış görünüşleri krallık, ya da cumhuriyet olan bu rejimlerin özü değişmiyor; askeri diktatörlük.

Askerler, dünyaya ve olaylara çok dar bir görüş açısını bakan, vizyonsuz, her istediklerini kaba kuvvetle elde edebileceklerine inanan kimselerdir.

Meğer Türk derin devletinin merkezi, yani MGK, Kıbrıs Türklerini ıslah etmek için, Kıbrıslı Türklere karşı uyguladıkları psikolojik savaş kampanyası neymiş, biliyor musunuz?

Onlara Türkiye'deki büyük Türk ulusunun bir parçası olduklarını empoze etmek ve bu konuda farklı düşünenleri susturmak!

Neden böyle bir psikolojik savaşa ihtiyaçları var? Çünkü Kıbrıs Türk topluluğu, Türk ulusunun bir parçası değildir. Kıbrıslı Türkler yaşadıkları tarihi süreç, ekonomik oluşum ve ruhi şekillenme açısından tamamiyle farklı bir ulusal yapılanmaya sahip olup, Türk ulusunun

ne bir uzantısı ne de ona bağlı bir azınlıktır.

Kıbrıslı Türkler'in tarihte Anadolu Türkleri ile bağları olduğu doğrudur. Bu bağlar, din ve dil alanlarında açıkça görülmesine rağmen, uluslaşma sürecinde farklı bir gelişim izleyen Kıbrıs Türkleri, Türk ulusundan organik olarak kopmuşlardır.

KSP programı doğru olarak Kıbrıslı Türkler'in farklı ulusal yapısını tespit etmektedir. KSG de yıllardan beri Kıbrıs Türkleri'nin ayrı bir ulusal topluluk olduğunu vurgulamaktadır.

KSP ve KSG'nin bu doğru politikası, militarist Türk burjuvazisinin Kıbrıs üzerindeki her türlü şöven ve emperyalist politikalarının panzehiridir.

Ne yazık ki Kıbrıs'ta ulusal yapı henüz Kıbrıs solu içinde de doğru kavranamamıştır. Bu da burjuvazinin şövenizm tuzaklarını boşa çıkarmamızın önündeki en önemli engeldir.

Bu konuyu sol içinde daha kapsamlı bir şekilde tartışarak aydınlatılabilmeyi ümit ediyorum.

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi 5 Yaşında

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi, beşinci yılını doldurmanın haklı onuru ve gururunu yaşıyor. EKİM, beş yıldır dünya görüşünden, emekten, emekçiden yana tavrını, "değişen" dünya düzeni koşullarına kendini adapte ederek yalpalamadan kültür sanatta devrimci tavrı sergilemektedir.

Nedir EKİM'in kurulmasını gerektiren koşullar?

Bilindiği gibi, yaşadığımız sistem, emperyalizmin, kapitalizmin ekonomik, sosyal, kültürel ve daha birçok yönden halkları köleleştirdiği, yoz ve cıvık bir kültür sanat anlayışıyla donatmaya çalıştığı, halkları duyarsızlaştırmada, apolitikleştirmede, sindirmede kullandığı en önemli yollardan birisi olan kültür ve sanatı son raddede kullandığı bir düzendir.

EKİM, emekçi halkımıza, gençlere, yurt-sever entellektüellere kültür ve sanatta alternatifin olduğunu, bunun için mücadele edilmesi gerektiğini, sistemin halkı kültürel erozyona uğratma çabalarını boşa çıkartmak gerektiğini, halkın bağımsızlık, demokrasi, devrim mücadelesinde önemli bir yer tutan kültür ve sanatta devrimci duruşu hayata geçirmek gerektiğini düşünerek açılmıştır.

EKİM bugün tiyatro oyunları, müzik grubuyla, diyalektik materyalizm temelinde yürüttüğü eğitim çalışmalarını, satranç ekibiyle, müzik kurslarıyla, dans ekibiyle, film gösterimi ve anma geceleriyle halkı anti-emperyalist mücadeleye, devrim mücadelesine kazanmakta önemli yollar-dan birisi olan kültür ve sanatı, devrimci kültür ve sanat anlayışını hayata geçirmektedir.

Örneklerle gitmekte fayda var;

Örneğin, son 1 Mayıs'ta oynanan

"Barışa Davet" isimli tiyatral dans gösterisinde, EKİM dans grubu, halkın kurtuluşa giden yolunun orak tutan, çekiç sallayan eller olduğunu kültür ve sanat yoluyla ifade etmiştir.

Örneğin EKİM Tiyatro Grubu'nun son sahnelediği tiyatro oyunu 'Grev', Kıbrıs işçi sınıfı mücadelesinin şanlı işçi direnişlerinden birisi olan 1948 Lefke Maden Grevi'ni 2003'e taşımış, birleşik işçi sınıfı mücadelesinin emperyalistleri ve yerli işbirlikçilerini nasıl korkutup bu birlikte mücadeleyi parçalamak, yenmek için ne yollara başvurduğunu, halkın kurtuluş yolunun yine devrim ve sosyalizmle mümkün olduğunu tiyatro sanatını kullanarak anlatmaya çalışmıştır.

Örnekleri çoğaltabiliriz...

EKİM, beş yıldır ideolojisinden taviz vermeden bağımsızlık mücadelesindeki, işçi sınıfı mücadelesindeki safını, kültür-sanat anlamında belirlemiştir ve bunun için mücadele etmekte, çalışmaktadır.

Yüzüne kapanan kapılara, baskılara, zorbalıklara rağmen, tarihin tüm sınıf savaşımclarına yüklediği görevin ve sorumluluğun bilincinde hareket eden EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi, mücadelesindeki mevzisini hiçbir zaman terketmeyeceğini duyurur.

Yoldaşlık ilişkisinin anlam kazandığı, üretimde kolektivizmin, paylaşımın en temel ilke olarak kabul edildiği, "Yarın Yanağından Gayrı Herşeyini Paylaşdığı" EKİM Merkezi, beşinci yılını kutlamanın sevincini ve gururunu halkımızla birlikte yaşıyor.

Nice beş yıllara...

EKİM KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ

**EKİM KÜLTÜR SANAT ÜRETİM
MERKEZİ'NDEN BASIN BİLDİRİSİ**

EKİM beş yaşında!

1 Ekim 1998'de kurulan EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi, kültür ve sanatta emekten, emekçiden, bağımsızlık ve sömürsüz bir dünyadan yana tavrı temel ilke edinerek çıktı yola.

Yaşadığımız sistemin halklar üzerindeki baskısına, zulmüne ve kültürel erozyona uğratma çabalarına bir alternatif olmak üzere çıktı yola.

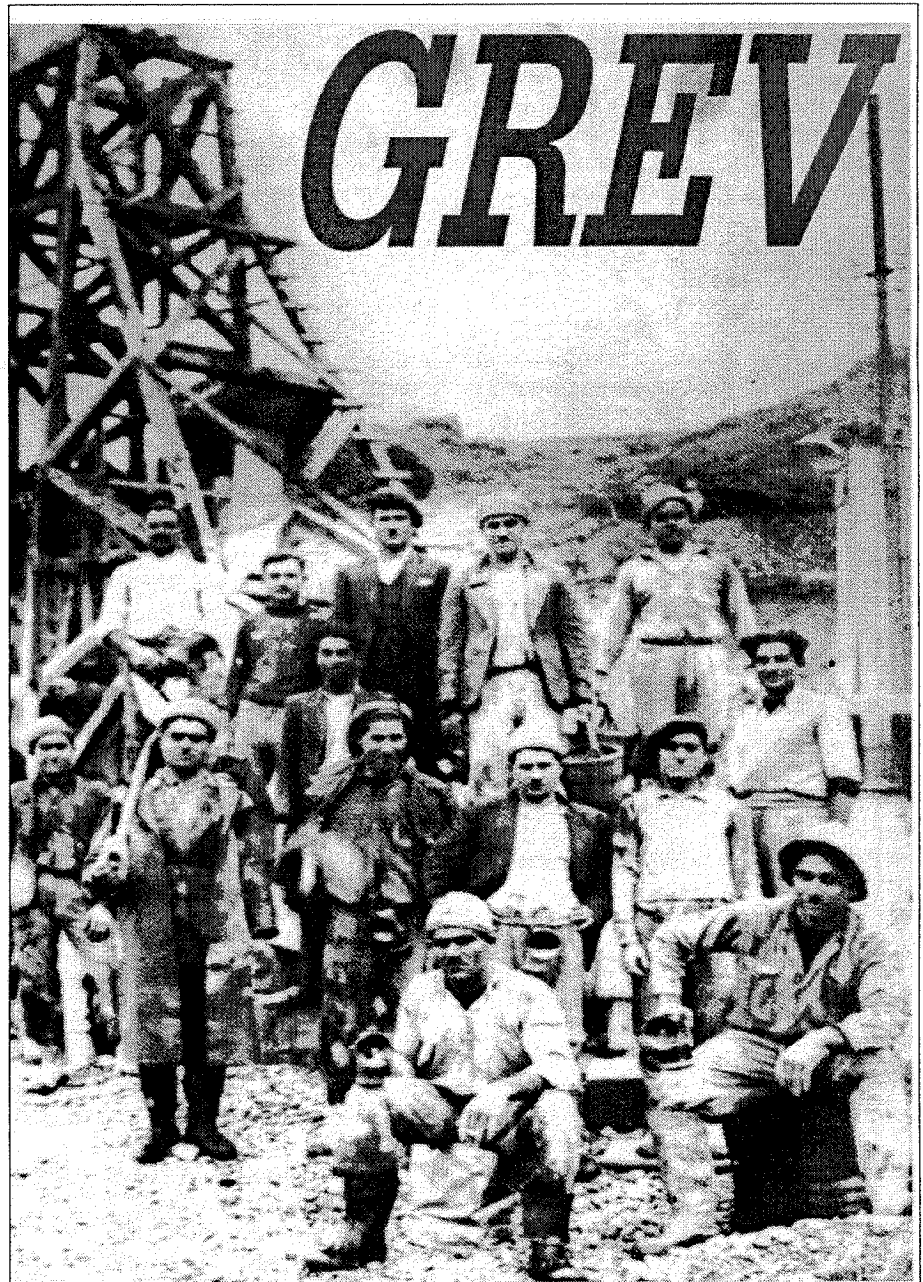
Beş yıldır mücadelemizi kültür ve sanat özelinde sürdürmenin gururunu yaşıyoruz.

Sistemin halklara, özellikle de işçilere ve gençlere uyguladığı apolitikleştirme, duyarsızlaştırma, yoz ve anlamsız bir kültürü, sanatı dayatma çabalarını boşa çıkarma, emekçi halkımızı anlamlı, nitelikli bir kültür anlayışıyla donatma yolundaki çabalarımız beş yıldır sürüyor, sürecek!

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi olarak mücadelemizin artarak devam edeceğini duyurur, nice beş yıllarda yine halkımızın içinde, halkımızın mücadelesi içerisinde yer alacağımızı bildiririz.

EKİM KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ

1 EKİM 2003

Tiyatro
EKİM

Yer :

Tarih :

KULİSKULİS

Halil Yılma

Tiyatronun sahnelenmesini biçim olarak incelediğimizde, karşımıza başlıca iki çeşit biçimleme çıkmaktadır. Birincisi Açık Biçim, ikincisi Kapalı Biçimdir. Bu sayıda Açık Biçim'in ne olduğunu, oyundaki rolünü, oyuncu üstündeki etkilerini ve hangi türlerde olduğuna inceleyeceğiz. Açık Biçim; göstermeciyi tiyatro, Aristotelesci-olmayan tiyatro, yanılsamacı olmayan epik tiyatro biçimidir. Kesitlerden bir bütün oluşturan bir oyun biçimi olarak Açık Biçim'de, çokluk ve çeşitlilik yoluyla ampirik bir bütünsellik kurulur., eylemde yer ve zaman çokluğu yer alır. Eylem tek değildir ve düz bir çizgi izlemez, çeşitlilik ve karşıtlık içinde gelişir. Olaylar yanyana dizili olup, kendi içlerinde sürekliliklerinden yoksundur, bitişe doğru gitmezler. Bu nedenle, serim-düğüm-çatışma dizisi, yer-zaman birliği olmadığı gibi, eylem ile bütünlük arasında da doğru bir orantı yoktur. Oyunun sahneleri tek başlarına vardır, eylemden bağımsızlaştırılmış uğraklardır. Oyun, dış eylemle değil, iç eylemle belirlenir. Ana konu, her sahnede bir başka görünümüdür; tek tek her sahnenin bir özelliği, ana konunun özelliklerinden biridir. Oyun kahramanı, oyunun eksenidir; eylem, oyun kahramanının davranışlarıyla belirlenmez, tam tersine dış dünya kahramanın davranışlarını belirler. Oyun kişileri, eylem-yer-zaman bölünmesi ve çeşitliliği içinde yer alır; hiçbir oyun kişisi başkası için varolmaz, kendisi için vardır. Oyun dili kesiklik, çeşitlilik ve çokluk gösterir. Yani dil kuruluğu çok yönlüdür. Dil, oyun kişisini bütüne bağlayan ya da onun bütüne ilintili düşüncelerini dile getiren doğrudan bir bağ değildir. Tam tersine, kişinin bütünden bağımsızlaşmasını sağlar, kendini kişileştirir, üçüncü kişi haline getirir. Oyun içinde şiiri, müzik, akrobasi gibi tür çeşitlilikleri yer alır; sahnelemeye kurgu tekniği uygulanarak film, belge, görüntü düşündürmeye gibi "dr-

TİYATRODA BİÇİM

matik olmayan" öğelere başvurulabilir. İzleyiciye doğrudan seslenme ve şarkılar yoluyla sahnede olup bitenlere ilişkin bilgi verilir, yorum yapılabilir. İkili görümeyle çelişmeler karşılaştırılır.; oyuncular oyun oynadıklarını seyirciye duyurur. Sahne tasarımına gelince giysi, ışığı, donatımlığı, etkililiği, izleyiciye bilgi vermek, yanılsamayı yıkmak için kullanılır. Tiyatroda Açık Biçim'e Doğu tiyatrosu tekniklerinde, gölge ve kukla oyununda, ortaçağ tiyatrosunda; çağımızda ise, Piscator'un politika tiyatrosunda, uyurma ve propaganda tiyatrosunda, yöntemleşmiş biçimiyle Brecht'in epik tiyatrosunda rastlanır. Kısacası tiyatrodaki toplumun sorunlarına, hayatın kendisine inebilen gerçekçilik esasıyla yürüyen, seyirciyi uyutmaktan çok gerçek hayatı gözler önüne serebilen biçimlemedir Açık Biçim. Brecht'in epik tiyatrosu ile birlikte tam anlamıyla burjuva sisteme bir tepki, sağlam bir devrimci duruş sergilemektedir.

Nazlıca

Nazlı Şahin

BDH neden var?

Aralık ayında seçimlere hazırlanan Kıbrıs'ın kuzeyi, Kıbrıs'ın kuzeyinde bu güne kadar gerçekleştirilemeyen ama bu gün var olan Barış ve Demokrasi Hareketi; Kıbrıs Türk halkının yıllardır kimliksizleştirilme çalışmalarına, 29 yıldır ateşkes ilan edilmiş bir ülkede sürekli gündemde tutulan savaş çığırtkanlığına, ekonomik sefaletin sona erdirilmesine, Kıbrıs Türk halkının başka ülkelere göç etmesine dur diyebilmek için var.

Egemenlerin elinde oyuncak olmuş bir halkın, çözüm-süzülük çözümdür diyerek yıllarca oyalanmış, kandırılmış bir halkın, barış ve demokrasi çığırtkanlığını duyarak Kıbrıs Sorunu'na bir çözüm getirmek için var.

Geleceğe kaygıyla değil, barış ve demokrasi ortamında bakarak büyüyecek ve ülkelerini terk etmeyi düşünmeyecek çocuklar ve gençler için var.

Rum Türk ayrımı yapmadan ortak bir vatandaşlık içinde yaşamayı sağlayabilmek için var.

Çünkü, dünyada ve ülkemizde barış olmadan haklar ve özgürlüklere tam olarak sahip olunamayacağına bilinci ile hareket eden BDH, bunu başarmanın yolunun iktidar olmaktan geçtiğini biliyor.

BARİŞA EN ÇOK BUGÜN İHTİYACIMIZ VAR.

Dünya barışının en çok tehdit altında olduğu, hukuk ve demokrasinin en zayıf olduğu, insan hak ve özgürlüklerinin hiçe sayıldığı bir döneme tanıklık etmekteyiz.

11 Eylül 2001 sonrasında "özgürlük" adına düğmeye basanlar, dünyayı savaş barbarlığı ile karşı karşıya getirdiler.

Bugün ülkelerde savaş ve işgaller var.

Bugün her Kıbrıslı Türk'e düşen görev, insan haklarının, demokrasinin ve barışın her ülkede ve dünyada hayat bulmasını sağlamak için mücadele etmektir.

Barış ve demokrasi için yola çıkmış BDH'ya güç katmaktır.

Şair Yannis Ritsos'un dediği gibi;

"Çocuğun gördüğü düştür barış,
ananın gördüğü düştür barış,
ağaçlar altında sevdalıların sevdalı sözleridir barış.

Geçmiş gün
yitirilmiş bir gün olmadığı
sevinç yapraklarını
akşamın içine salan bir kök
ve kazanılmış bir gün, hak
edilen bir uyku olduğu
zaman,
acıyı kovmak için zamanın
dört bucağından
güneşin hemen
ayakkabılarını bağladığını
duyduğum zamandır
barış."

Kitap

MEHMET ALİ AYBAR'IN
MÜDAFAALARI VE MEKTUPLARI
(1946-1961)

Mehmet Ali Aybar'ın 1949 ve 1950'de kendisine açılan iki siyasi davada yaptığı savunmalar...

"Huzurunuzda, şef sistemine ve onun maskeli bir şekilde devamını temin için memleketin istiklali pahasına başvurulmuş Amerikan yardımına karşı cephe aldığımızdan ve bunları halk efkârına anlatmağa çalıştığımızdan dolayı getirildim..." Aybar'ın 1949-1961 yılları arasında yazdığı, ikisi dışında ilk kez yayımlanan mektupları: Siyasi bildiri niteliğindeki açık mektupları ve okuyucu mektubu olarak yazdığı metinlerin yanında, Behice Boran'a, Joliot-Curie'ye, Hulusi Köymen'e, Cevdet Kudret'e, Zekeriya Sertel'e, Hasan Vasfi'ye gönderdiği özel mektuplar...

"Aylar yıllar geçiyor. Sanırsın ki dünyanın birer ucundayız. Eoğunun aya gitmeyi tasarladığı şu zamanda, 500 kilometre aşmaya gücümüz yetmiyor. Mektuplaşma işini de olağanüstü olaylara bıraktığımızdan, ölse birimizden haberimiz olmayacak..."

Bu savunma ve mektuplar, Türkiye'de sosyalist düşüncenin özgün düşüncülerinden Mehmet Ali Aybar'ın fikirlerinin olgunlaşma süreci hakkında ve onun bu ağır siyasal baskı dönemindeki iç dünyası hakkında çok şeyler söylüyor.

Kıbrısta Bir İlk:
Gardaş

Kıbrıs'ın ilk çok toplumlu kültür ve sanat derneği olan Gardaş açıldı. Adadaki bütün toplumların kullandığı Gardaş kelimesinden adını alan Kültür ve Sanat derneği, Kıbrıs'taki gençlerin ve tabi ki yaşlıların ortak bir mekanda buluşabilmesi için açılan Gardaş ayrıca satranç, tiyatro, müzik, dil, el işi sanatları

dersleri uzman hocalarla verilecektir. Bu sayede adadaki toplumların yeniden bir birliktelik ve ortak kültür alışverişlerini sağlanacağını belirten Gardaş yönetim kurulu, açılış gününde bunu ifade ettiler. Yoğun katılımın olduğu gecede, Kıbrıslı Türk ve Rum gençler barış şarkılarına birlikte eşlik ettiler.

Lazca ezgiler
Beyoğlu'na renk kattı

"2'nci Uluslararası Beyoğlu Buluşması'na; Tünel Meydanı'nda gerçekleşen 'Helesa' adlı grubun konseri ve Mephisto Kitabevi'nde yapılan Orhan Duru, Lale Müldür ve Oktay Güzelöğlu'nun 'Beyoğlunda Çok kültür-lülük' adlı söyleşileri ile devam edildi.

"2. Uluslararası Beyoğlu Buluşması" etkinlikleri kapsamında Tünel

Meydanı'nda konser veren "Helesa" adlı müzik grubu, izleyicilere coşkulu anlar yaşattı.

Grup, Lazca ve Hemşince parçaları söylerken, dinleyiciler de horon teperek eşlik etti. 8 kişiden oluşan amatör grup, eski dönemlerde Birol Topaloğlu gibi ünlü müzisyenlerle çalışmış gençlerden oluşuyor.

BİRLEŞİK CEPHE TÜRKÜSÜ

bertolt brecht

Ve insan insan olduğu için
Yemek isteyecektir bir gün
Buyrun hadi...
Oysa sözcükler ne etin yerini tutar,
Ne de doldurur boş mideyi.
Haydi sola bir iki
Haydi sola bir iki
Yer var yoldaş sana da
Al birleşik cephede yerini
Çünkü bir işçisin sen de...

Ve insan insan olduğu için
Hoş görmez suratına inen çizmeyi
Ne kendi altında köleler ister
Ne de üstünde ister bir efendi.
Haydi sola bir iki
Haydi sola bir iki
Yer var yoldaş sana da
Al birleşik cephede yerini
Çünkü bir işçisin sen de...

Ve işçi işçi olduğu için
Ona başkası vermez özgürlüğü
Onu kurtaracak başkası değil
Bu iş işçinin kendi işi.
Haydi sola bir iki
Haydi sola bir iki
Yer var sana da yoldaş
Al birleşik cephede yerini
Çünkü bir işçisin sen de...

STALİN İNSANLIKTIR

(Geçen sayıdan devam)

STALİN, HİTLER VE CTP GENÇLİK

CTP gençlik Stalin ve Hitleri eşitleyen, her ikisinin de gaddar katiller olduğunu ilan eden bir dergi çıkartmış. Yeni Düzen de bu dergiyi gazetesinin içine koyup dağıtmış!

Üzülünüz! Holywood propogandalarının, burjuva-emperyalist propogandalarının CTP ve CTP Gençlik saflarında bu kadar etkili olabilesine üzülünüz!

Sınıf savaşı teorisinin abc'sinden bu kadar çok kopulmasına üzülünüz! İşçi sınıfının iktidarı fikrinden bu kadar çok kopulmasına üzülünüz!

EŞİTLİK.

Eşitlik kavramı öyle gökten zembille inmez. Kalite farkı olan iki şey birbirine eşitlenemez. Eğer kalite farkına rağmen iki şeyi eşitleyeceksen, onlarda ortak bir karakteristik bulmak zorundasın.

Mesela ağırlık. Bir kilo Gübre ile bir kilo pırlanta ağırlık olarak birbirine eşittir.

CTP Gençlikde Stalin ve Hitler'i birbirine eşitlerken böyle ortak bir karakteristik bulmak zorunda. Bulmuş da. Milyonlarca insanı öldürmek!

1. Stalin ve Hitler'in milyonlarca insanı öldürmeleri ortak karakteristiği.

Deniyor ki Stalin 20 milyon insanı katletmiş!

Bu burjuva propagandayı, CTP Gençlik ile birlikte olduğu gibi alıp kabul ediyoruz. Nede olsa bizde bolca öldürmeli, kahramanları katiller, gangsterler, insanlığı hor gören pislikler olan filimlerle büyüdük onlar gibi. Stalin'in 20 milyon insanın ölümüne yol açtığını kabulleniyoruz. Hatta bu miktarın 40 milyon olduğu da iddia edilir. Onu da kabulleniyoruz. (Ümit Gökçe'nin rakkamlarını kabullenmek imkansız. Sovyet ülkesinde insan bırakmadı -ama CTP Gençlik isterse onuda kabulleniriz!?)

Stalin 1917-53 arası (36 yılda) 20-40 milyon insan öldürdü.

Hitler 1933-1945 arası(12 yılda) 50 milyon insan öldürdü.

O halde, CTP gençlik mantığıyla, milyonlarca insan öldürdükleri için Stalin ve Hitler birbirine eşit. Karayüzler. Cani. Gaddar!

İyi ama, bugün her allahın yılı 40 milyon insan savaşlarda, basit hastalıklar nedeniyle, ve de açlıktan ölüyor. Bunları kim öldürüyor?

IMF, Dünya Bankası, tüm büyük bankalar, büyük şirketler, bunların siyasetini tüm dünyada ve kendi ülkelerinde uygulayan burjuvalar. Başta ABD-İngiltere, Almanya, Fransa, Japonya, bugünkü Rusya olmak üzere emperyalist büyük güçler, tüm diğer büyüklü küçüklü burjuva hakim sınıflar, burjuva ülkeler ve onların burjuva asker, diplomat, bürokrat ve siyasetçileri-yani caniler, gaddarlar, karayüzler, gangsterler sürüsü!

Eğer milyonlarca insan öldürmek bir kişiyi otomatik olarak karayüz, gaddar, katil yapıyor ise, ve CTP ve CTP gençlik bu nedenle Stalin'le Hitler'i eşitliyorsay, bu eşitlik denkleminde bugünkü dünya yöneticilerinin adı nerede? Her yıl 40

milyon insan öldürüyorlar! Onların adı nerede? Niye onlar Hitler'e ve Stalin'e eşitlenmiyor?

Demek ki Hitler ve Stalin eşitliğinde kullanılan ortak karakteristik milyonlarca insanın öldürülmesi, planlı, göz göre göre katledilmesi olamaz. Çünkü bugün her yıl 40 milyon insan böylesine planlı,

göz göre göre katlediliyorlar. Eşitlemede kullanılan ortak karakteristik bu, yani milyonlarca insanın katli olsaydı, bugünün burjuva yöneticileri en baştaki karayüzlerden olurdu. Halbuki CTP Gençlik, onları insan haklarının savunucusu, demokratların alası olarak ilan ediyor.

Yani CTP Gençlik milyonlarca insan öldürmek ortak karakteristiğinin kullanımında seçici oluyor. Bu gün her yıl 40

milyon insan öldüren kişileri kara yüz olarak görmüyor. Ama Stalin kara yüz. Cani. Gaddar!

Yani CTP Gençliğin Stalin-Hitler eşitlemesinde onların milyonlarca insanı katletmeleri ortak karakteristiğinden hareket etmiş olmaları imkansızdır. Olgulara uymuyor.

Hele hele rakkamların konuştuğu bir diğer dile de bakarsak:

Stalin 36 yılda 20-40 milyon! Yılda 1

milyon!

Hitler 12 yılda 50 milyon! Yılda 5 milyon!

Bugünkü burjuvalar her yıl 40 milyon!

Görüldüğü üzere tüm çabalara rağmen Stalin'in öldürdüğü insan sayısını Hitler ve bugünkü burjuva-emperyalist yöneticilerle eşitlemek imkansız. Stalin çok

daha az insan öldürmüş?! Geçtim Stalin'den, Hitler bile bugünkü burjuva yöneticilerin yanında cennetlik! CTP Gençlik ise tam tersi görüşte!

CTP Gençlik Stalin ve Hitler'i birbirine eşitlemek istiyorsa bu eşitleme işi için milyonlarca insanı öldürdükleri ortak karakteristiğinden daha başka ortak karakteristikler bulmak zorundadır. Veya milyonlarca insanı öldürme ortak karakteristiği üzerinden bugünkü burjuva yöneticileri de karayüz, cani ilan etmelidir. Yoksa hiç tutarlı olamıyorlar.

Tutarlı olamamaları da anlaşılır bir şeydir. Seçmek zorundalar. Ya gangsterlerden yanasın, ya da insanlıktan! Ya burjuvaziden, ya da proleteriyadan. Ya burjuva emperyalist düzenden, ya da komünizmden.

Burjuvazinin iktidarı sürerken insanların milyonlarla ölmesini önlemek imkansızdır da!

Bunu izah etmek gerekmemeliydi. Ama izah edelim.

2. Stalin ve Hitler'in milyonlarca insanı öldürmeleri ortak karakteristiğindeki zıtlıklar.

İkinci Dünya Savaşında Hitler milyonlarca Alman (bu arada, Romen, Bulgar, Sırp, Hırvat, Latviyalı, Estonyalı, Litvanyalı, Tatar, Çeçen, Macar, Ukranyalı...) gence Sovyetlere karşı ölümüne savaşma emri verdi, ve onları milyonlarıyla öldürmeye ve ölmeye gönderdi.

Aynı şekilde Stalin milyonlarca sayılan Sovyet gencini Hitler'in faşist sürülerine karşı savaşta öldürmeye ve "ölümüne gönderdi"!

Milyonları ölümüne gönderme karakteristiği alanında bu ikisi arasında hiçbir fark yoktur. Hem Stalin hem de Hitler ikinci dünya savaşında milyonlarca genci bu savaşta ölümüne göndermiştir.

O halde Stalin ve Hitler, bu savaşta

milyonların ölümüne neden oldukları için kara yüzdürler! Katil, canidirler!

Öyle mi CTP Gençlik?

En pis, en rezil, en hayasız bir gerici, en aşırı Stalin düşmanı bir Troçkist anavatan haini bile bu noktada CTP Gençliğin içine düştüğü bu yanılgıya düşmemiştir! Ayıp diye bir şey var!

Tüm dünya şu basit gerçeği bilir. Hitler ikinci Dünya Savaşında Sovyetlere saldırdığında insanlık düşmanı bir suç işlemiştir. Emperyalist, faşist, köleciler bir savaş yürütmüştür. Gençleri bu AMAÇLA öldürmeye ve ölmeye göndermiştir. Stalin'in konumu ise bunun tam tersidir. O, Sovyet gençlerini öldürmeye ve ölmeye insanlığı kölelikten, faşizmin zulmünden kurtarmak, Sovyet anavatanımızı ve tüm dünya uluslarını özgürleştirmek için göndermiştir.

Yani içinde yaşadığımız dünyada, burjuva emperyalizmi şartlarında milyonları ölümüne gönderme ortak karakteristiği birbirine zıt amaçlara sahip olabilmektedir.

İtirazınız var mı bu konuda CTP Gençliğinden gençler?

İkinci dünya Savaşında 50 milyon insan öldürüldü. Bunların 25 milyonu Sovyet insanıydı. Bu 25 milyon Sovyet insanı Hitlerin faşist sürülerine karşı savaşmaları için, yani Stalin'in emriyle öldü. Yani Stalin tarafından "ölümüne gönderildiler".

Bu savaşta ölen yaşlı genç, kadın erkek Sovyet insanları Hitler tarafından, emperyalizm tarafından, faşizm tarafından mı öldürüldü, yoksa Hitler'in faşist sürülerine karşı savaşı örgütleyen ve zafere ulaştıran, bu amaçla milyonlarca Sovyet insanını "ölümüne gönderen" Stalin tarafından mı?

Milyonları ölümüne gönderdiği için Stalin'i Hitler'e eşitlemenin çelişkinsini anlamak için bu yeterlidir sanırım.

Bu noktada ufacak bir hatırlatma yapalım. Stalin'in Sovyetler Birliği, Stalin'in yönetiminde diğer ülkelere ve milletlere karşı savaş yapmayı, hatta savaşın propagandasını yapmayı insanlık düşmanı suç olarak ilan etmiştir. Haydi CTP Gençlik, bak KSP bu prensibi kabullendi. Sizde kabullenin. Ve dahası o çok insansever burjuvalara da kabul ettirin. Stalin kabul ettiremedi. Ama size göre Stalin cani, insanlığa ve Sovyetlere karşı insanlık düşmanı suç işleyenler, bize, Anavatanımız Sovyetlere ve önderimiz Stalin'e savaş empoze edenler insanlık koruyucusu? Sizlere ikinci dünya savaşı öncesinde Sovyetlerin faşizmi önlemek, barışı korumak için yaptığı çalışmalar konusunda hiç mi bilgi verilmez? Alman faşizmi dışındaki emperyalist ülkelerin siyaseti hakkında hiç mi bilgi verilmez? Ne oluyor CTP'ye?

Sorun sınıf savaşımı sorunudur. İnsanlık sorunudur. İnsan hayatına saygı sorunudur. Geçtim milyonlarca insanın katlinden, tek insan hayatının yitirilmesine, bir tek insanın bile öldürülmesine karşı hınç, nefret sorunudur. Ve burada gevezelik daha çok insanın ölümüne yol açar. Kişiyi bu insanların ölümüne ortak eder!

Türkiye'den haberler... Türkiye'den haberler... Türkiye'den haberler... Türkiye'den haberler

Türkiye'de Devlet Baskısına Devam

Türkiyede Devrimciler üzerindeki baskılar devam ediyor. Bunun en son örneklerinden birisi Bursa'da yaşandı. Üniversite giriş sınavını kazanıp da mali durumu elvermediği için kayıt yaptırmayan bir gence polis maddi destek vaadederek ajanlık yapması için baskıda bulundu. Gencin bu teklifi reddetmesi üzerine ailesine ve kendisine tehditler başladı.

Türk-İş İşçilerin Yanında Yer Almıyor

Tek Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler, genel grev taleplerine duyarsız kalan Türk-İş'i önceki gün yaptıkları eylemlerle protesto ettiler. Adana'da Sigara Fabrikası önünde toplanan işçilere seslenen Tek Gıda-İş Sendikası Güney Anadolu Şube Başkanı Gürsel Dilçiklik, yaptıkları her eylem ve etkinlikte genel grevin kaçınılmaz olduğu yönünde açıklamalar yaptıklarını ancak çağrılarının yanıtsız kaldığını kaydetti. Türk-İş'in işçi ve emekçilere karşı başlatılan saldırılara sessiz kaldığını belirten Dilçiklik, "Türk-İş'i kınıyorum" diye konuştu. Açıklamanın ardından oturma eylemi yapan işçiler, Türk-İş'e tepkilerini "Suskun Türk-İş istemiyoruz", "Genel grev genel direniş" sloganlarıyla dile getirdiler. Oturma eyleminin ardından Irak'a asker göndermek isteyen hükümeti de eleştirdiler.

Aynı şekilde Adana Tekel işçileri de 19 Eylül günü Özelleştirmeye karşı bir eylem düzenlediler. Ezilenlerin Sosyalist Platformu ve Barikat dergisi okurlarının da katıldığı eylemde özelleştirmeye karşı verilen mücadelenin ülkeye sahip çıkmak demek olduğunu ayrıca savaş karşıtı etkinlikleri de desteklediklerini belirttiler. Genel grev ve genel direniş sloganlarıyla Türk-İş'in pasifliği ve işçinin yanında yer alması bir kere daha vurgulandı.

Türk-İş'e bağlı Sendikalarda Uyuşmazlık: 300 işçi işten atıldı.

Türk-İş'e bağlı Çimse-İş Sendikası Ankara Şubesi'nden istifa ederek yine Türk-İş'e bağlı Kristal-İş Sendikası'na üye Eskişehir'de Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu Paşabahçe Cam Sanayii'nde taşeron firmada çalışan işçiler işten atıldı. Kadrolu işçilerin de katıldığı bir eylem düzenleyen işten atılan işçiler Çimse-İş yöneticilerinin taşeron firma ile anlaşarak kendilerini işten attırdığını açıkladılar.

İşten atılanların yerine değişik yörelerden toplanmış işçiler getirildi. Bunun üzerine fabrikadaki kadrolu işçilerle aralarında gerginlik yaşandığı bildirildi.

Türkiye'de Sendikalar İşçilerin İsteklerine Cevap vermiyor

Migros ve Şok mağazalarında çalışan 70 işçi temsilcisi kendilerinden habersiz olarak işverenlerle sözleşme imzalayan, zam olarak da sadece 50 milyon TL alan sendika ağalarını Ankaradaki sendika genel merkezini basarak protesto ettiler.

Sendika ağaları ile işçiler arasında kaba kuvvetin de yaşandığı eylemde işçiler grev kararı için temsilcilerini notere gönderip sözleşmeyi de tanımadıklarını belirttiler.

Sendikalı İşçi İşten Atılıyor

Türkiyedeki İş Bankasına bağlı İŞMAR AŞ firması işçilerinin sendikalaşmasını istemiyor. İşveren bu isteğine karşı gelenleri çeşitli yollarla, rüşvet, tehdit vs. vazgeçiremeyince işten atmaya başladı. 80 işçinin işten atılması işçileri harekete geçirdi. Her gün işyeri önünde eylem yapacaklarını açıkladılar.

Ankara'daki Gözaltılarına Tepki

Almanya'da düzenlenen Kürt Festivali'ne katıldıkları gerekçeyle Özgür Parti Genel Başkanları Ahmet Turan Demir, HadeP Genel Başkanı Tuncer Bakırhan ve sanatçı Haluk Levent'in gözaltına alınmasına tepki yağı. KNK, EMEP, SDP ve ÖDP gözaltı olayını Türkiye'nin birçok ilinde yapılan eylemler ve etkinliklerle kınadı. DEHAP ve Özgür Parti il teşkilatlarında gözaltında

bulunanların derhal serbest bırakılmalarını isteyip, "Yıllardır Türkiye'ye kaybettiren anlayışta ısrar edilmektedir." diye belirttiler.

Geçen aylardaki UHH'nın düzenlediği mitingte de Haluk Levent'in bulunduğu hatırlatıyoruz. UHH'nın mitingine katıldığında sorun çıkmıyor da Kürt Festivalinde mi sorun çıkıyor? Demokratik olmayan, Türkiye'de farklı kültür ve kimliklerin eşit ve bir arada, barış içinde yaşamasını istemeyen zihniyeti kınıyoruz.

İşçilerin Sınıf Kavgası

Türkiye'de Pirelli-Ekolas işçilerinin

örgütlenme mücadelesi, işçilerin kararlı direnişi, eylem ve etkinlikleri ile sürüyor. Etkinlik ve eylemler kapsamında, "Yoksullar Buluşuyor, Kadınlar Konuşuyor" festivalinde stand açan, bildiriler dağıtan işçiler, 1 Eylül Dünya Barış Günü'ne de kitlesel olarak katılmışlar, basın açıklamaları ve düzenledikleri Türkiye'de Pirelli-Ekolas işçilerinin örgütlenme mücadelesi, işçilerin kararlı direnişi, eylem ve etkinlikleri ile sürüyor. Etkinlik ve eylemler kapsamında, "Yoksullar Buluşuyor, Kadınlar Konuşuyor" festivalinde stand açan, bildiriler dağıtan işçiler, 1 Eylül Dünya Barış Günü'ne de kitlesel olarak katılmışlar, basın açıklamaları ve düzenledikleri panellerle de kendilerini ifade etme olanağı yaratmışlardı. İzmit'teki

sendikaların sınıf sendikacılığından uzak bir şekilde faaliyet göstermeleri, işçinin yanında kesinlikle yer almamaları, sendika ağalarının/patronlarının egemenliğindeki sendikal çalışmaların verimsizliği ve hatta sınıfa ihanet içinde hareket etmeleri, Pirelli-Ekolas işçilerinin en temel mücadelelerinden birisini oluşturmaktadır.

Sendikal harekete özellikle 12 Eylül'den sonra indirilen darbenin de etkisiyle burjuvazi ile uyum halinde çalışan sendikaların yanlış politikalarına karşı işçilerin devrimci duruşta ısrarı, eylemler, paneller ve yürüyüşlerle desteklenmektedir.

TEKEL İşçilerinden Özelleştirmeye Karşı Eylem

Tek-Gıda İş Sendikası, TEKEL'in özelleştirilmesi ve AKP politikalarına karşı eylem takvimi çıkardı. Takvime göre işçiler 9, 12, 16, 30 Eylül, 7, 10, 14, 17, 21 Ekim, 4, 7 Kasım'da işyerlerinden toplu çıkış yaparak eylemler gerçekleştirecekler. İşçilerin eylem takviminde işyerini terketmeme, işyeri çevresinde insan zinciri oluşturma gibi eylemler de yer alıyor.

Tüm-Bel Sen'den Yürüyüş

KESK'e bağlı Tüm-Bel Sen Sendikası, birikmiş ücretlerinin ödenmemesi üzerine taleplerini belirtmek için İstanbul'dan Ankara'ya 6-9 Ekim tarihleri arasında bir yürüyüş düzenleyeceğini belirtti. Sendika, Ankara'ya varıldığında çadır kurma eylemi de yapacağını açıkladı.

TÜMTİS ÜYELERİNDEN GREV

İstanbul'da bir boya fabrikasında TÜMTİS üyesi iki işçinin sudan nedenlerle işten atılması, patronun sendikayı tanımaması ve yasal olarak görevlerine geri dönmesine karar verilen işçilerin işe alınmaması ve yerlerine yeni işçi alınması üzerine, TÜMTİS üyesi işçiler greve başladılar. İşçiler, böylece koşullarda greve gitmelerinin en doğal hakları olduğunu, mücadelelerinin süreceğini

27 Eylül, Filistin ve Irak'a Destek

İstanbul Beyazıt'ta gösteri

İstanbul'un Beyazıt Meydanı'nda gösteri yapan yaklaşık 500 kişi, İsrail'in Filistin'deki işgalinin son bulmasını istedi. "Irak'a asker göndermeye hayır" yazılı pankart açıldı.

Burada bir konuşma yapan yazar Abdurrahman Dilipak, Başbakan Erdoğan'a seslenerek, "Irak'a asker göndermeyin" dedi. Kitle ayrıca Filistinli yazar Edward Said'i andı.

Ankara

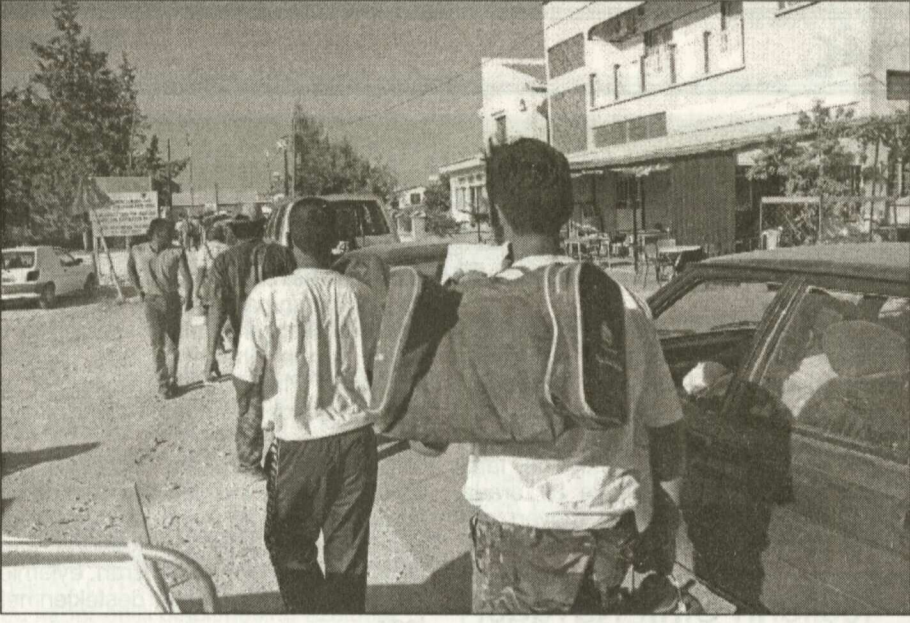
Küresel Barış ve Adalet Komisyonu'nun Ankara'da düzenlediği "İşgale son, Filistin'e özgürlük" sloganı etrafındaki mitingte 5 bin civarında kişi destek verdi. Hipodromda toplanıp Sıhhiye Meydanı'na yürüyen kitlenin sloganlarına Filistin'in direnişine destek ve Irak'taki işgal yansıdı. Çeşitli devrimci

örgüt ve partilerin yer aldığı mitingte "Katil Şaron Filistin'den Defol", "Susma Haykır, Savaşı Durdur", "İnadına aşk, İnadına Devrim ve Sosyalizm" sloganları atıldı.

ÇUKUROVA'DA

Filistin intifadasının yıldönümünde Çukurova'da çeşitli sivil toplum örgütleri, parti ve sendikaların yaklaşık 3 binlik bir katılımıyla Filistin ve Irak'a destek için bir miting yapıldı. "Tecride ve İşgale Son" gibi pankartların, devrimcilerin posterlerinin de taşındığı mitingte, miting programı Türkçe, Kürtçe ve Arapça okundu. Mitingte hükümetin Irak'a asker gönderme politikası, İsraille işbirliği içinde olması protesto edilirken, bölge halklarının bir arada, kardeşçe yaşayabileceği fikri vurgulandı.

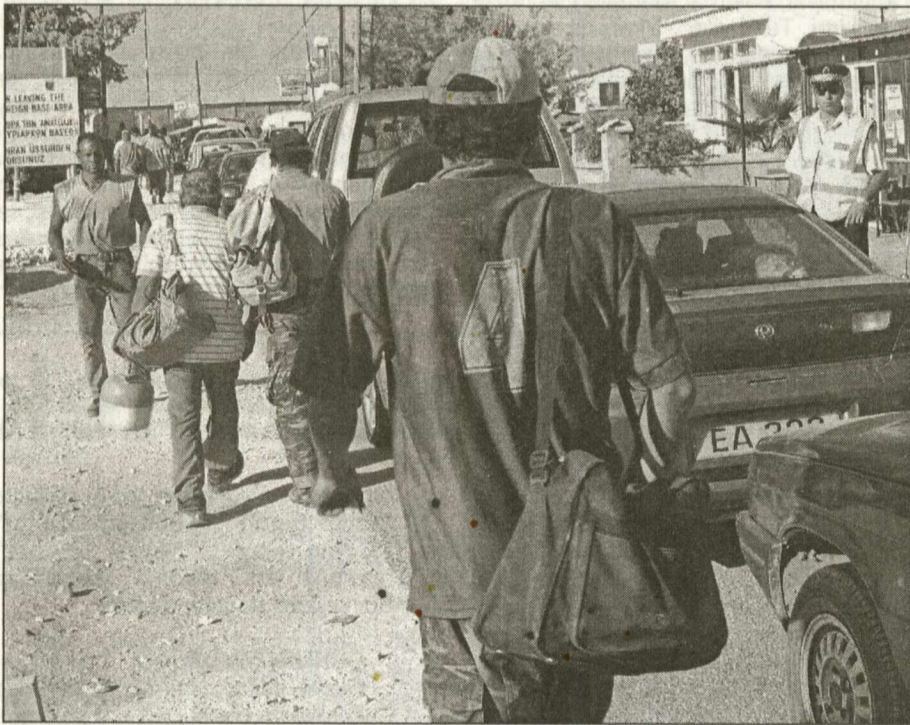
Aynı şekilde Türkiye'nin bir çok yerinde de "Irak İşgaline Son, Filistin'e Özgürlük" mitingleri düzenlendi.

Kıbrıslı Türk İşçiler Sömürü Kıskaçında,
Kuzey Kıbrıs'ta işsizliğin korkunç boyutlara varması sonucu Güney'e gidip çalışan işçi sayısında büyük patlama yaşanmaktadır. Rum Çalışma Bakanlığı'nın açıklamasına göre bu rakam 6 binlere ulaştı.

İşçilerin yoğunlukla dile getirdiği sorunlar, sosyal güvenceden yoksun olarak çalıştırılmaları oldu. Halen çalışanların çok büyük bir kısmı sosyal sigorta ve ihtiyat sandığı haklarından yoksun çalışmaktadırlar. Sendikasızdırlar. Rum çalışanlarla aralarında ücret farkları vardır. Güney'de çalışma koşullarıyla ilgili dile getirdikleri belli başlı sorunları yanında geçiş kapılarında Türk makamlarının da kendilerine eziyet yaptıklarını ve saatlerce her gün kuyrukta beklediklerini vurguladılar.

Sn. Akıncı başta olmak üzere, BDH Heyeti işçilere sorunlarıyla yakından ilgilenme sözü verdi.

"Kuzey Kıbrıs'ta işçi sınıfı yok" diyenlerin her gün geçiş kapılarında yığılan binlerce Kıbrıslı Türk işçiyi yerinde görmesi ve sorumluluğunu hatırlaması gerekir.

Sonuç olarak, işçilerle görüşen tüm BDH Heyeti bu insanların ciddi bir dram yaşadıklarını gözlemlediklerini aktardılar. Üstü, başı toz, çamur içinde, ayaklarından kan sızan insanlar bir sokum ekmek için bu eziyetlere katlanmak zorunda kalıyorlar.

Güney'de çalışan Türk işçilerin BDH merkezine gelerek birçok konuda dile getirdikleri şikayetlerini yerinde görmek ve onlarla konuşmak üzere bir BDH ekibi 25.9.2003 Perşembe günü Beyarmudu geçiş kapısına giderek durumu yakından gördü. BDH Başkanı Mustafa Akıncı, BDH Koordinatörleri Mehmet Süleymanoğlu, İzzet İzcan, Özal Ziya, Özker Özgür ve TKP Genel Başkanı Hüseyin Angolemliden oluşan heyet kapıda Güney'de çalışan işçilerin sorunlarını dinledi.

BDH Heyetinin konuştuğu birçok işçi: "Bizler evlerimizden sabahın beşinde yola çıkıp 200-300 km yol katedip işe gidiyoruz. Yoğun ve yorucu bir günden sonra yine 200-300 km yol katedip evlerimize dönüyoruz. Bu bizi çok yoruyor." Dediler.

BDH Heyeti işçilerle görüşmesi sonrası Güney'de çalışan işçilerin büyük çoğunluğunun inşaat sektöründe çalışmakta olduğu ortaya çıktı. Bu sektörde kapıların açılması ile birlikte yoğun işçi başvurusu sonucu ücretlerin düştüğü söylendi.

Ülkemizde tüm yurtseverlerin, sosyalistlerin görevi bu işçilere sahip çıkmaktır. Onları örgütlemektir. Onlara, Patronların Rum, Türk olmalarının farketmediği ve milliyet farkı düşünmeden Rum sınıf kardeşleriyle ortak örgütlenmeye gitmelerinin gerekliliği söylenmelidir.

Kıbrıs'ta
Sosyalist
GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.
Adres: Pht. Ybrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk